EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 18.1.2021.
COM(2021) 25 final

2021/0012 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o utvrđivanju posebnih i privremenih mjera zbog pandemije bolesti COVID-19 u odnosu na obnovu ili produljenje određenih svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja te na odgodu određenih periodičnih provjera i periodičnog osposobljavanja u određenim područjima zakonodavstva o prometu, za referentna razdoblja koja slijede nakon razdoblja iz Uredbe (EU) 2020/698

(Tekst značajan za EGP)

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Cilj je ovog prijedloga Uredbe utvrditi, zbog izvanrednih okolnosti izazvanih pandemijom bolesti COVID-19 u području cestovnog i željezničkog prometa, prometa unutarnjim plovnim putovima i području pomorske sigurnosti, a u odnosu na mjere iz Uredbe (EU) 2020/698[1], dodatne posebne i privremene mjere primjenjive na obnavljanje i produljenje važenja određenih svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja te na odgodu određenih periodičnih provjera i osposobljavanja.

Pandemija bolesti COVID-19 i s njom povezana javnozdravstvena kriza nezapamćeno su iskušenje za države članice i veliko opterećenje za nacionalna tijela, građane EU-a i gospodarske subjekte, posebice u sektoru prometa. Kriza uzrokovana bolešću COVID-19 prouzročila je izvanredne okolnosti koje utječu na uobičajene aktivnosti nadležnih tijela u državama članicama i na rad prijevoznika u pogledu administrativnih formalnosti koje treba obaviti u različitim prometnim sektorima. Te okolnosti nisu se mogle razumno predvidjeti u trenutku donošenja relevantnog zakonodavstva Unije.

Zbog uvođenja javnih mjera koje su postale nužne zbog pandemije bolesti COVID-19, prijevoznici i druge predmetne osobe u mnogim slučajevima ne mogu obaviti potrebne formalnosti ili postupke za usklađivanje s određenim odredbama prava Unije koje se odnose na obnavljanje, produljenje ili kontinuiranu valjanost svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija ili uvjerenja. Osim toga, iz istih razloga nadležna tijela država članica možda nisu u mogućnosti ispuniti obveze utvrđene pravom Unije ni u pripadajućim rokovima obraditi relevantne zahtjeve koje su podnijeli prijevoznici.

Zbog toga je odredbama Uredbe (EU) 2020/698 produljena valjanost određenih potvrda, dozvola i ovlaštenja te su odgođene određene periodične provjere i periodična osposobljavanja koje je, u skladu s predmetnim zakonodavstvom Unije, trebalo provesti od 1. ožujka 2020. (1. veljače 2020. u određenim slučajevima) do 31. kolovoza 2020. za razdoblje od šest mjeseci (sedam mjeseci u određenim slučajevima).

Osim toga, određene su države članice zbog mjera koje su poduzele radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 smatrale da obnova određenih svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja te dovršenje određenih periodičnih osposobljavanja ili periodičnih provjera vjerojatno neće biti izvedivi ni nakon 31. kolovoza 2020. Stoga su u skladu s odredbama Uredbe (EU) 2020/698 Komisiji podnijele obrazložene zahtjeve za odobrenje daljnjih pojedinačnih produljenja jednog ili obaju navedenih razdoblja. Komisija je donijela šest odluka o odobravanju takvih produljenja[2].

---

[1] Uredba (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 2020. o utvrđivanju posebnih i privremenih mjera zbog izbijanja bolesti COVID- 19 u pogledu obnove ili produljenja određenih potvrda, dozvola i ovlaštenja te odgodi određenih redovnih provjera i redovnih osposobljavanja u određenim područjima zakonodavstva o prometu, SL L 165, 27.5.2020., str. 10.

[2] Odluka Komisije (EU) 2020/1236 od 25. kolovoza 2020. kojom se Nizozemskoj odobrava produljenje određenih rokova iz članaka 2. i 3. Uredbe (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 282, 31.8.2020., str. 19.; Odluka Komisije (EU) 2020/1235 od 26. kolovoza 2020. kojom se Grčkoj odobrava produljenje određenih rokova iz članka 4. Uredbe (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 282, 31.8.2020., str. 17.; Odluka Komisije (EU) 2020/1219 od 20. kolovoza 2020. kojom se Italiji

Pandemija bolesti COVID-19 osjetila se u cijeloj Uniji, ali neujednačeno. Države članice pogođene su u različitom stupnju i u različitim trenucima. S obzirom na to da bi odstupanja od pravnih akata koji bi se inače primjenjivali trebala biti ograničena na ono što je potrebno, Uredbom (EU) 2020/698 državama članicama odobreno je da te pravne akte, ako je njihova primjena i dalje izvediva (izuzeće), nastave primjenjivati bez primjene odstupanja predviđenih u toj uredbi. U takvom su slučaju predmetne države članice imale pravo ne primjenjivati izuzeća koja se odnose na određene pravne akte[3] nakon što o tome obavijeste Komisiju[4].

Komisija je u Komunikaciji o zelenim trakama II.[5] smatrala da su se sve odredbe o fleksibilnosti uključene u Uredbu (EU) 2020/698 pokazale potrebnima i korisnima. S obzirom na ponovno širenje bolesti COVID-19 Komisija je usto objavila da je spremna predložiti ažuriranje pravnog uređenja tako da se svim državama članicama omogući da iskoriste sva potrebna odstupanja, pa tako i onima koje su iskoristile mogućnost da ne sudjeluju u primjeni navedene uredbe. Međutim, Komisija je smatrala da su sve zakonodavne mjere takve prirode nužno *ad hoc* rješenja, tj. da se moraju odnositi na određeno razdoblje.

Unatoč tome što se situacija uzrokovana pandemijom bolesti COVID-19 tijekom ljeta 2020. donekle poboljšala, zbog nejenjavanja, a u određenim slučajevima čak pogoršanja učinaka pandemije COVID-19 tijekom jeseni 2020., države članice bile su primorane zadržati, odnosno u određenim slučajevima i pojačati mjere poduzete radi sprečavanja širenja pandemije.

Zbog tih je mjera prijevoznicima i drugim predmetnim osobama i dalje teško dovršiti potrebne formalnosti, postupke ili druge korake koji se u skladu s pravom Unije zahtijevaju za obnovu ili produljenje svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija ili uvjerenja, odnosno dovršiti periodične provjere ili periodična osposobljavanja koja su preduvjet za daljnje važenje tih svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja.

Iz istih razloga nadležna tijela država članica možda i dalje neće biti u mogućnosti ispuniti obveze utvrđene pravom Unije ni u pripadajućim rokovima obraditi relevantne zahtjeve koje su podnijeli prijevoznici.

Kako bi unutarnje tržište neometano funkcioniralo, razina sigurnosti prometa bila visoka te kako bi se postigla pravna sigurnost, izbjegli mogući poremećaji na tržištu i osigurao kontinuitet pravnog uređenja, sada je potrebno utvrditi privremene odredbe kojima se produljuje valjanost tih svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja koji bi inače bili istekli ili bi istekli od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. (dalje u tekstu

---

odobrava produljenje određenih rokova iz članka 2. Uredbe (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 277, 26.8.2020., str. 16.; Odluka Komisije (EU) 2020/1240 od 21. kolovoza 2020. kojom se Bugarskoj odobrava produljenje rokova iz članka 3. Uredbe (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 284, 1.9.2020., str. 7.; Odluka Komisije (EU) 2020/1282 od 31. kolovoza 2020. kojom se Francuskoj odobrava produljenje određenih rokova iz članaka 11., 16. i 17. Uredbe (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 301, 15.9.2020., str. 9.; Odluka Komisije (EU) 2020/1237 od 25. kolovoza 2020. kojom se Ujedinjenoj Kraljevini odobrava produljenje određenih rokova iz članaka 3. i 11. Uredbe (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća, SL L 282, 31.8.2020., str. 22.

[3] Direktiva 2006/126/EZ, Uredba (EU) br. 165/2014, Direktiva 2014/45/EU, Uredba (EZ) br. 1072/2009, Uredba (EZ) br. 1073/2009 i Direktiva 2007/59/EZ.

[4] Odgovarajuće obavijesti objavljene su u SL C 182I od 2.6.2020., SL C 183I od 3.6.2020., SL C 189 od 5.6.2020., SL C 190I od 8.6.2020., SL C 193I od 9.6.2020. i SL C 200I od 15.6.2020.

[5] Komunikacija Komisije Europskom parlamentu i Vijeću: Poboljšanje zelenih prometnih traka radi održavanja gospodarske aktivnosti tijekom ponovnog širenja zaraze bolešću COVID-19, COM(2020) 685, 28.10.2020.

„referentno razdoblje”). Ti dokumenti trebali bi ostati valjani tijekom razumnog razdoblja tijekom i nakon pandemije bolesti COVID-19 (dalje u tekstu „razdoblje produljenja”).

Isto tako, trebalo bi produljiti rokove za povezane formalnosti, a dozvole, licencije, svjedodžbe, zapisnici, potvrde, rješenja i slični dokumenti trebali bi ostati valjani u odgovarajućem razdoblju. Prema potrebi trebalo bi dopustiti i propisati zamjenska rješenja kojima se omogućuju odgovarajuće kontrole. To je primjerice slučaj s tahografima, kad kartica vozača istekne, a izdavanje nove nije izvedivo.

K tome, a u kontekstu Uredbe (EU) 2020/698, moguće je da zbog mjera koje je predmetna država članica poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 produljenje svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija ili uvjerenja ne bude izvedivo ni u razdoblju duljem od vremenskog okvira navedenog u nekoj od relevantnih odredaba ove Uredbe. Ako na temelju zahtjeva koji u takvom slučaju predmetna država članica podnese do 1. travnja 2021. Komisija utvrdi da je to opravdano okolnostima, toj bi državi članici trebala moći odobriti produljenje relevantnog ili relevantnih razdoblja. Takvo produljenje trebalo bi biti ograničeno na ono što je potrebno kako bi se uzelo u obzir razdoblje u kojem dovršenje formalnosti, postupaka, provjera i osposobljavanja vjerojatno ostaje neizvedivo, a koje ni u kojem slučaju ne bi smjelo biti dulje od šest mjeseci.

Kako je navedeno u Komunikaciji o zelenim trakama II., aktom o utvrđivanju odstupanja za dodatno razdoblje nakon referentnog razdoblja obuhvaćenog Uredbom (EU) 2020/698 trebalo bi predvidjeti i mogućnost da države članice ne primjenjuju odstupanja kako su utvrđena u tom aktu ako je primjena odredaba primjenjivih izvan tih odstupanja i dalje izvediva.

Stoga, slično kao i u Uredbi (EU) 2020/698, ova predložena Uredba uključuje i mogućnost izuzeća ako se države članice nisu niti je vjerojatno da će se suočavati s poteškoćama zbog kojih obnova svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja ili odgoda periodičnih provjera i osposobljavanja tijekom referentnog razdoblja nisu izvedive zbog izvanrednih okolnosti uzrokovanih izbijanjem bolesti COVID-19 ili ako su države članice poduzele odgovarajuće nacionalne mjere za ublažavanje takvih poteškoća. Država članica koja je odlučila ne primjenjivati takva odstupanja ne bi smjela sprečavati prekogranične aktivnosti nijednog gospodarskog subjekta ni pojedinca koji se oslanja na odstupanja koja se primjenjuju u drugoj državi članici. Predlaže se proširenje te mogućnosti na odstupanja (koja se odnose na konkretne pravne akte) povrh predviđenih u Uredbi (EU) 2020/698. Države članice bi radi pravne sigurnosti trebale obavijestiti Komisiju o odlukama da ne primjenjuju odstupanja predviđena ovom Uredbom prije nego što njezine materijalne odredbe postanu primjenjive.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Zakonodavstvo na koje se odnosi ova Uredba ne sadržava izričite odredbe kojima bi se produljenje valjanosti svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja omogućilo u situacijama poput krize uzrokovane bolešću COVID-19. Stoga je potrebno donijeti relevantne odredbe kako bi se uzele u obzir posljedice trenutačne krize i zajamčila pravna sigurnost pojedincima, gospodarskim subjektima i tijelima država članica.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Djelotvorno funkcioniranje unutarnjeg tržišta prijevoza i povezanih usluga ovisi o kontinuitetu pružanja usluga prijevoza. Negativne posljedice trenutačne krize mogle bi dovesti u pitanje poslovanje prijevoznika zbog njihove nemogućnosti da ispune primjenjive

zahtjeve. Zbog nedostatka potrebnih valjanih isprava koje im omogućuju da se zakonito bave svojom strukom manjkati bi moglo i osoblja koje može pružati te usluge. Odredbama predložene Uredbe i dalje se nastoje postići ciljevi Uredbe (EU) 2020/698 kako bi se navedeni bitan problem riješio te omogućilo bavljenje strukom u području prijevoza.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Prijedlog se temelji na članku 91. i članku 100. stavku 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

U skladu s načelom supsidijarnosti Unija može djelovati samo ako države članice predviđene ciljeve ne mogu ostvariti same. Problemi koje se nastoji riješiti ovim prijedlogom proizlaze iz uvjeta propisanih pravom Unije i stoga se mogu riješiti samo odredbama tog prava, odnosno u obliku privremenih odstupanja.

• Proporcionalnost

Djelovanje Unije potrebno je da bi se postigao cilj pravilnog funkcioniranja mehanizama predviđenih relevantnim pravom Unije, uzimajući u obzir razmjere i ozbiljnost pandemije bolesti COVID-19. Predložena uredba sadržava ciljane privremene mjere koje su usko povezane s pandemijom bolesti COVID-19 i ograničene na ono što je nužno da bi se zajamčila pravna sigurnost, sigurnost prometa i neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

• Odabir instrumenta

Ovaj prijedlog odnosi se na posebne odredbe koje utječu na primjenu nekoliko direktiva i uredbi. Odredbe predloženog akta trebale bi odmah stupiti na snagu i izravno se primjenjivati kako bi se bez odgode zajamčila pravna sigurnost prijevoznicima, drugim predmetnim osobama i tijelima država članica. Valjanost odgovarajućih svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja te rokove za periodične provjere, osposobljavanja ili preglede trebalo bi stoga produljiti *ex lege*, čak i ako su relevantna pitanja uređena direktivom. Kao i u slučaju Uredbe (EU) 2020/698, koja ima iste ciljeve kao i trenutačni prijedlog, ovaj zakonodavni akt trebao bi imati oblik uredbe, koja se izravno primjenjuje i ne zahtijeva prenošenje u nacionalno pravo.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

• Savjetovanja s dionicima

S obzirom na hitnost situacije, formalna savjetovanja s dionicima nisu provedena. Međutim, tijela država članica i dionici pozvali su Komisiju da donese prijedlog produljenja odstupanja iz Uredbe (EU) 2020/698. Konkretno, Komisija je bila u stalnom kontaktu s nadležnim tijelima država članica i s njima redovito analizirala primjenu odredaba te uredbe te je od njih doznala za njihovu specifičnu situaciju i zahtjeve za produljenje odstupanja.

• Prikupljanje i primjena stručnog znanja

Kao što je objašnjeno, odgovarajuće prikupljanje stručnog znanja nije bilo moguće zbog hitnosti situacije.

- **Procjena učinka**

S obzirom na hitnost situacije, procjena učinka nije provedena. Ovim se prijedlogom ne mijenjaju načela ni mehanizmi predmetnog zakonodavstva Unije niti se predmetnim akterima nameću nove obveze. Prvenstveni je cilj, zbog iznimnih razloga u kontekstu trenutačne pandemije bolesti COVID-19, kratkoročno produljenje valjanosti svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja te određenih rokova.

- **Temeljna prava**

Nije primjenjivo.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Nije primjenjivo.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Mjera ne uključuje posebne mehanizme praćenja ni izvješćivanja. I dalje je neizvjesno kako će se situacija s bolesti COVID-19 razvijati. Mogući su novi valovi zaraze, a time i nova ograničenja kretanja. Potrebno je uzeti u obzir i situaciju u pojedinačnim državama članicama. Stoga bi Komisija trebala biti ovlaštena da na temelju zahtjeva bilo koje države članice odobri dodatne rokove, slično kao u Uredbi (EU) 2020/698.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

– Direktiva 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika, o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i Direktive Vijeća 91/439/EEZ te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 76/914/EEZ[6].

Direktivom 2003/59/EZ utvrđuju se zahtjevi u pogledu početnih kvalifikacija i periodičnog osposobljavanja profesionalnih vozača kamiona i autobusa u cilju jamčenja sigurnosti na europskim cestama. Svrha je te direktive utvrditi usklađene minimalne standarde osposobljenosti u cijeloj Uniji. Direktivom se zahtijeva da vozači pohađaju početno te zatim svakih pet godina periodično osposobljavanje. Budući da pandemija bolesti COVID-19 ne jenjava, vozači koji su dužni proći osposobljavanje možda to neće biti u prilici učiniti ili neće moći obnoviti dokumente kojima se dokazuje da je obveza periodičnog osposobljavanja ispunjena. Stoga je nužno produljiti valjanost svjedodžbi o stručnoj osposobljenosti („SSO”) i oznake Unijina usklađenog koda „95” na vozačkoj dozvoli ili vozačkoj kartici o kvalifikacijama, na temelju svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti ili vozačke kartice o kvalifikacijama koja bi u skladu s tim odredbama istekla u referentnom razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. Valjanost tih dokumenata trebalo bi smatrati produljenom za razdoblje od sedam mjeseci i oni bi u skladu s tim trebali ostati valjani kako bi se osigurao kontinuitet cestovnog prijevoza.

– Direktiva 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama (preinaka)[7].

[6] SL L 226, 10.9.2003., str. 4.
[7] SL L 403, 30.12.2006., str. 18.

Direktivom 2006/126/EZ osigurava se uzajamno priznavanje vozačkih dozvola koje su izdale države članice na temelju obrasca vozačke dozvole Europske unije. Njome se utvrđuje niz minimalnih zahtjeva za te vozačke dozvole kako bi se poboljšala sigurnost na cestama, pojednostavnila sloboda kretanja građana koji se kreću unutar Unije i smanjila mogućnost prijevare. Direktivom su stoga propisana usklađena razdoblja valjanosti za sve kategorije vozačkih dozvola. Budući da pandemija bolesti COVID-19 ne jenjava, imatelji vozačke dozvole možda je neće moći obnoviti ili zamijeniti. Stoga bi za vozačke dozvole koje bi u skladu s tim odredbama prestale važiti u referentnom razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. trebalo smatrati da su produljene na razdoblje od sedam mjeseci kako bi se osigurao kontinuitet cestovne mobilnosti.

– Uredba (EU) br. 165/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o tahografima u cestovnom prometu, stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 o tahografu u cestovnom prometu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet[8].

Poštovanje pravila o vremenu vožnje, radnom vremenu i razdobljima odmora ključno je za očuvanje načela sigurnosti na cestama i poštenog tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu cestovnog prijevoza. Tahografi i kartice vozača bilježe informacije potrebne za procjenu usklađenosti s tim pravilima. U skladu s člankom 23. Uredbe (EU) br. 165/2014 („Uredba o tahografima”) tahografi se svake dvije godine podvrgavaju pregledu kako bi se procijenilo jesu li uređaji ugrađeni u vozila ispravni, kalibrirani i sigurni. Kartice vozača nacionalna tijela izdaju pojedinačnim vozačima na razdoblje od pet godina. U skladu s člankom 28. Uredbe o tahografima, kad kartica vozača istekne, mora se obnoviti novom. U skladu s člankom 29. Uredbe o tahografima, ako je kartica vozača oštećena, neispravna, izgubljena ili ukradena, vozač u roku od sedam kalendarskih dana podnosi zahtjev za njezinu zamjenu nadležnim tijelima države članice u kojoj se nalazi njegovo uobičajeno boravište. Ta tijela izdaju zamjensku karticu u roku od osam radnih dana nakon primitka detaljnoga zahtjeva za zamjenu kartice. Države članice obavijestile su Komisiju o poteškoćama pri obavljanju redovitih pregleda tahografa i obnavljanju kartica vozača u rokovima predviđenima zakonodavstvom Unije. Te su poteškoće posljedica trenutačnih izvanrednih okolnosti povezanih s i dalje jednako aktualnom pandemijom bolesti COVID-19. U takvim okolnostima državama članicama trebalo bi dopustiti da u ograničenom razdoblju dopuste daljnje prometovanje vozila opremljenih tahografima koji nisu pravodobno pregledani.

Osim toga, kad je riječ o karticama vozača čija je valjanost istekla, vozači koji su zatražili novu karticu u skladu s člankom 28. Uredbe o tahografima trebali bi biti u mogućnosti i obvezni primjenjivati održive zamjenske načine za vođenje evidencije o svojoj aktivnosti dok im tijela koja izdaju kartice ne izdaju novu karticu vozača. Postupak predviđen u članku 35. stavku 2. Uredbe o tahografima za oštećene, neispravne, izgubljene ili ukradene kartice vozača trebao bi se primjenjivati *mutatis mutandis* na vozače čija je kartica istekla. Tim će se pristupom postići odgovarajuća ravnoteža potrebnog kontinuiteta prijevoza i neugrožavanja sigurnosti na cestama.

[8] SL L 60, 28.2.2014., str. 1.

– Direktiva 2014/45/EU Europskog Parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o periodičnim tehničkim pregledima motornih vozila i njihovih priključnih vozila te stavljanju izvan snage Direktive 2009/40/EZ[9].

Direktivom 2014/45/EU definirani su usklađeni minimalni zahtjevi za periodične tehničke preglede. Među njima su najvažniji učestalost pregleda i, slijedom toga, valjanost zapisnika o tehničkom pregledu. Zbog trenutačnih izvanrednih okolnosti povezanih s i dalje jednako aktualnom pandemijom bolesti COVID-19 te aktivnosti mogu biti neizvedive. Stoga je nužno omogućiti da se tehnički pregledi koji bi se trebali provesti u referentnom razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. provode kasnije, ali najkasnije sedam mjeseci nakon izvornog roka, te da predmetni zapisnici ostanu valjani u odgovarajućem razdoblju.

– Uredba (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ[10].

Uredbom (EZ) br. 1071/2009 uspostavljena su zajednička pravila o uvjetima za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika. S obzirom na trenutačne okolnosti zbog kojih je došlo do pada razine aktivnosti, a time i prometa te, potencijalno, vlastitih sredstava prijevoznika, za više se njih očekuje povećani rizik neispunjavanja zahtjeva povezanih s vozilom ili vozilima koja drže na raspolaganju i koriste odnosno zahtjeva povezanog s njihovim financijskim položajem. Zbog toga bi inače strukturno održivi prijevoznici mogli izgubiti licenciju za rad, što podrazumijeva prestanak obavljanja djelatnosti prijevoza. Konkretno, predviđa se da će prijevoznicima trebati dulje nego što je uobičajeno da dokažu da su zahtjevi u pogledu vozila koja drže na raspolaganju i koriste odnosno zahtjev u pogledu financijskog položaja ponovno trajno ispunjeni. Stoga je maksimalne rokove utvrđene za te potrebe u članku 13. stavku 1. točkama (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 1071/2009 primjereno produljiti sa šest na dvanaest mjeseci u pogledu procjene zahtjeva povezanih s vozilom ili vozilima koja poduzeća za cestovni prijevoz drže na raspolaganju i koriste, kako je navedeno u članku 5. točkama (b) i (c) te uredbe, te zahtjeva povezanog s financijskim položajem tih poduzeća, u mjeri u kojoj te procjene obuhvaćaju cijelo ili dio referentnog razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. Ako je nepoštovanje bilo kojeg od tih zahtjeva već utvrđeno, a rok koji je odredilo nadležno tijelo još nije istekao, nadležno tijelo trebalo bi ga moći produljiti na ukupno 12 mjeseci.

– Uredba (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta[11].

– Uredba (EZ) br. 1073/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006[12].

Profesionalni prijevoznici koji pružaju usluge međunarodnog cestovnog prijevoza tereta, odnosno međunarodnog prijevoza putnika običnim i turističkim autobusima, dužni su ishoditi licencije Zajednice u skladu s uvjetima navedenima u članku 6. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 za prijevoz tereta, odnosno članku 4. Uredbe br. 1073/2009 za prijevoz putnika.

Licencijom Zajednice potvrđuje se da prijevoznici imaju poslovni nastan u Uniji i ispunjavaju zahtjeve potrebne za pružanje usluga međunarodnog prijevoza. K tome, kad je riječ o

[9] SL L 127, 29.4.2014., str. 51.
[10] SL L 300, 14.11.2009., str. 51.
[11] SL L 300, 14.11.2009., str. 72.
[12] SL L 300, 14.11.2009., str. 88.

međunarodnom prijevozu tereta, ako je vozač državljanin treće zemlje, trebao bi posjedovati potvrdu za vozače u skladu s odredbama poglavlja II. Uredbe br. 1072/2009. Pomoću nje države članice mogu djelotvorno provjeravati jesu li vozači iz trećih zemalja zakonito zaposleni ili zakonito stavljeni na raspolaganje profesionalnom prijevozniku koji je odgovoran za određeni prijevoz.

Za pružanje usluga linijskog prijevoza običnim i turističkim autobusima potrebna je dozvola u skladu s odredbama poglavlja III. Uredbe br. 1073/2009. Njihova se valjanost također *mutatis mutandis* produljuje istim postupkom. Dozvole podliježu nizu uvjeta kojima se osigurava prikladnost određenog prijevoznika za pružanje određene usluge linijskog prijevoza. Licencija Zajednice i dozvola za usluge linijskog prijevoza ovise jedna o drugoj jer je za izdavanje dozvole potrebno posjedovati licenciju Zajednice. Licencije Zajednice, potvrde za vozače i dozvole za linijski prijevoz običnim i turističkim autobusima izdaju nadležna tijela država članica na zahtjev prijevoznika na razdoblja od najviše pet (potvrda za vozače i dozvola) odnosno deset godina (licencija Zajednice), što se može produljiti. Prije njihova produljenja provjerava se jesu li uvjeti na temelju kojih su izdane i dalje ispunjeni. Države članice obavijestile su Komisiju o poteškoćama na koje su naišle pri produljenju tih licencija, potvrda i dozvola u rokovima predviđenima zakonodavstvom Unije ili pri provjerama potrebnima prije njihova produljenja. To je posljedica trenutačnih izvanrednih okolnosti povezanih s i dalje jednako aktualnom pandemijom bolesti COVID-19. S druge strane, nužno je osigurati kontinuitet usluga prijevoza. Stoga je potrebno na ograničeno razdoblje produljiti valjanost prethodno navedenih licencija Zajednice, potvrda i dozvola.

– Direktiva (EU) 2016/798 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o sigurnosti željeznica[13].

– Direktiva 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o sigurnosti željeznica Zajednice i izmjeni Direktive Vijeća 95/18/EZ o izdavanju dozvola za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu i Direktive 2001/14/EZ o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranju pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture i dodjeli rješenja o sigurnosti (Direktiva o sigurnosti željeznica)[14].

Direktivom 2004/49/EZ i Direktivom (EU) 2016/798 uređuje se izdavanje potvrda i uvjerenja o sigurnosti u Uniji. Direktiva 2004/49/EZ stavljena je izvan snage Direktivom (EU) 2016/798 s učinkom od 31. listopada 2020. Do tog se datuma primjenjivala na države članice koje su do istog datuma produljile razdoblje prenošenja Direktive (EU) 2016/798 u skladu s člankom 33. stavkom 2. potonje direktive.

U skladu s člankom 10. stavkom 13. Direktive (EU) 2016/798 željeznički prijevoznik mora posjedovati jedinstvenu potvrdu o sigurnosti koju izdaje Agencija Europske unije za željeznice ili nacionalno tijelo nadležno za sigurnost, a koja se produljuje na zahtjev u vremenskim razmacima koji nisu dulji od pet godina. U skladu s člankom 12. stavkom 2. Direktive (EU) 2016/798 uvjerenje o sigurnosti za upravitelje infrastrukture vrijedi pet godina.

U skladu s člankom 10. stavkom 5. Direktive 2004/49/EZ rješenje o sigurnosti obnavlja se u razmacima ne duljim od pet godina na osnovi zahtjeva željezničkog prijevoznika. U skladu s

[13] SL L 138, 26.5.2016., str. 102.
[14] SL L 164, 30.4.2004., str. 44.

člankom 11. stavkom 2. Direktive 2004/49/EZ rješenje o sigurnosti obnavlja se u razmacima ne duljim od pet godina na osnovi zahtjeva upravitelja infrastrukture.

Zbog izvanredne situacije uzrokovane i dalje jednako aktualnom pandemijom bolesti COVID-19, nacionalna tijela, željeznički prijevoznici i upravitelji infrastrukture suočavaju se s poteškoćama u pogledu obnavljanja (jedinstvenih) potvrda i uvjerenja o sigurnosti ili, s obzirom na predstojeći istek postojećih uvjerenja o sigurnosti, izdavanja tih uvjerenja u nadolazećem razdoblju. Stoga je potrebno produljiti rokove za produljenje te valjanost tih dokumenata kako djelovanje željezničkih prijevoznika i upravitelja infrastrukture ne bi bilo ugroženo. Produljenje od sedam mjeseci trebalo bi otkloniti poteškoće na koje nacionalna tijela nadležna za sigurnost nailaze pri provođenju terenskih inspekcija i drugih potrebnih administrativnih poslova.

– Direktiva 2007/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o davanju ovlaštenja strojovođama koji upravljaju lokomotivama i vlakovima na željezničkom sustavu Zajednice[15].

U skladu s člankom 14. stavkom 5. Direktive 2007/59/EZ dozvola vrijedi deset godina, podložno članku 16. stavku 1. Zbog izvanredne situacije uzrokovane i dalje jednako aktualnom pandemijom bolesti COVID-19, nadležna tijela suočavaju se s poteškoćama pri obnavljanju dozvola u skladu s propisanim uvjetima. Dozvolama koje treba obnoviti u razdoblju u kojem to nije izvedivo trebalo bi produljiti valjanost za dodatnih sedam mjeseci. Slično tome, strojovođama bi trebalo odobriti dodatnih sedam mjeseci za redovne provjere.

– Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora[16].

U skladu s člankom 23. stavkom 2. Direktive 2012/34/EU dozvola je valjana sve dok željeznički prijevoznik ispunjava obveze propisane u njezinu poglavlju III. Izdavatelj dozvola može, međutim, odlučiti provesti redovnu reviziju. U tom slučaju revizija bi se trebala provesti barem svakih pet godina. Izdavateljima dozvola revizije su otežane zbog pandemije bolesti COVID-19. Stoga bi rok za razdoblje revizije trebalo produljiti za sedam mjeseci u svim predmetnim slučajevima u kojima bi inače istekao tijekom referentnog razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021.

U članku 24. stavku 3. Direktive 2012/34/EU propisano je da, ako je dozvola privremeno oduzeta ili ukinuta zbog nepoštovanja zahtjeva solventnosti, izdavatelj dozvola može izdati privremenu dozvolu do reorganizacije željezničkog prijevoznika, pod uvjetom da pritom nije ugrožena sigurnost. Pritom je privremena dozvola valjana najdulje sedam mjeseci. Zbog izvanrednih okolnosti uzrokovanih pandemijom bolesti COVID-19 izdavateljima je bitno teže donositi relevantne odluke, posebno u pogledu izdavanja novih dozvola za razdoblje nakon isteka privremene dozvole. Stoga bi valjanost predmetnih privremenih dozvola koje su izdane ili istječu u referentnom razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. trebalo produljiti za sedam mjeseci.

U članku 25. stavku 2. Direktive 2012/34/EU od izdavatelja dozvola zahtijeva se donošenje odluka o zahtjevima za dozvole u roku od tri mjeseca. Međutim, zbog već navedenih razloga izdavatelji dozvola ne mogu pravodobno djelovati. Stoga se predlaže da se izdavateljima

[15] SL L 315, 3.12.2007., str. 51.
[16] SL L 343, 14.12.2012., str. 32.

dozvola odobri dodatnih sedam mjeseci za obradu zahtjeva podnesenih od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021.

U skladu s Direktivom 2012/34/EU izdavatelji dozvola mogu privremeno oduzeti ili ukinuti dozvolu željezničkom prijevozniku koji više ne ispunjava zahtjeve solventnosti. U tom slučaju izdavatelj dozvola može takvim željezničkim prijevoznicima nakon privremenog oduzimanja ili ukidanja dozvole izdati privremenu dozvolu. Svrha je privremene dozvole omogućiti željezničkom prijevozniku reorganizaciju i nastavak obavljanja djelatnosti, pod uvjetom da pritom nije ugrožena sigurnost. Međutim, iz iskustva je poznato da se time tržištu šalje vrlo negativna poruka o održivosti željezničkog prijevoznika, što dodatno pogoršava njegove financijske probleme, posebice u pogledu novčanog toka. Vjerojatno je da će se mnogi željeznički prijevoznici koji su prije krize bili financijski stabilni zbog svojeg novonastalog financijskog položaja naći u situaciji da bi im dozvola trebala biti privremeno oduzeta ili ukinuta. U kontekstu trenutačne krize to može biti neopravdano, posebice u gospodarskom smislu te u smislu sigurnosti. Štoviše, željezničkim prijevoznicima možda će trebati više vremena da se financijski stabiliziraju nakon suzbijanja pandemije bolesti COVID-19.

Stoga se predlaže privremeno dopustiti državama članicama da zadrže postojeće dozvole, tj. da se suzdrže od privremenog oduzimanja i ukidanja dozvola te izdavanja privremenih dozvola, pod uvjetom da pritom nije ugrožena sigurnost. Države članice i dalje bi mogle pratiti solventnost predmetnih željezničkih prijevoznika, posebice kako bi se putnike zaštitilo od neopravdanih sigurnosnih rizika. Tako se željeznički prijevoznici ne bi susretali s neopravdanim ograničenjima; štoviše, poboljšali bi se uvjeti za njihov financijski oporavak.

– Direktiva Vijeća 96/50/EZ od 23. srpnja 1996. o usklađivanju uvjeta za dobivanje nacionalnih svjedodžbi zapovjednika za prijevoz robe i putnika unutarnjim vodnim putovima u Zajednici[17].

Člankom 6. stavkom 2. Direktive 96/50/EZ od imatelja svjedodžbe zapovjednika zahtijeva se da se podvrgnu liječničkom pregledu u roku od tri mjeseca nakon što navrše 65 godina i potom svake godine. Međutim, kako je pristup zdravstvenim službama radi pregleda koji nisu hitni ograničen zbog mjera poduzetih u vezi s i dalje jednako aktualnom pandemijom bolesti COVID-19, imatelji svjedodžbi zapovjednika možda se neće moći podvrgnuti liječničkom pregledu propisanom u razdoblju na koje se odnose te mjere. Stoga bi rok za liječnički pregled trebalo produljiti za sedam mjeseci u svim predmetnim slučajevima u kojima bi inače istekao tijekom referentnog razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021.

– Direktiva (EU) 2016/1629 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2016. o utvrđivanju tehničkih pravila za plovila unutarnje plovidbe, izmjeni Direktive 2009/100/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2006/87/EZ[18].

Razdoblje važenja svjedodžbi Unije za unutarnju plovidbu ograničeno je u skladu s člankom 10. Direktive (EU) 2016/1629. Nadalje, člankom 28. Direktive (EU) 2016/1629 predviđa se da i dalje vrijede dokumenti obuhvaćeni područjem primjene te direktive koje su nadležna tijela država članica izdala u skladu s prethodno primjenjivom Direktivom

[17] SL L 235, 17.9.1996., str. 31.
[18] SL L 252, 16.9.2016., str. 118.

2006/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o utvrđivanju tehničkih pravila za plovila unutarnje plovidbe i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 82/714/EEZ[19].

Mjere poduzete zbog i dalje jednako aktualne pandemije bolesti COVID-19 nadležnim bi tijelima mogle otežati, pa čak i onemogućiti tehničke preglede potrebne radi produljenja važenja relevantnih svjedodžbi ili, ako je riječ o dokumentima iz članka 28. Direktive (EU) 2016/1629, radi njihove zamjene.

Stoga je u interesu pravne sigurnosti i radi omogućivanja nastavka aktivnosti relevantnih plovila unutarnje plovidbe primjereno za sedam mjeseci produljiti valjanost svjedodžbi Unije za unutarnju plovidbu te dokumenata obuhvaćenih područjem primjene članka 28. Direktive (EU) 2016/1629 koji bi u suprotnom istekli od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021.

– Uredba (EZ) br. 725/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o jačanju sigurnosne zaštite brodova i luka[20].

– Direktiva 2005/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o jačanju sigurnosne zaštite luka[21].

Budući da pandemija bolesti COVID-19 ne jenjava, i dalje su otežani inspekcijski pregledi i nadzori u području pomorske sigurnosti jer je za njih potrebna fizička prisutnost inspektora u luci i lučkim objektima te na brodovima. To znači da u utvrđenim rokovima često nije izvedivo obnoviti ocjene i planove kako je propisano zakonodavstvom Unije o pomorskoj sigurnosti. Stoga su potrebna fleksibilna i pragmatična rješenja, a da se pritom ne ugrožava sigurnost, tako da se valjanost tih dokumenata prema potrebi produlji na razumno razdoblje. To se odnosi i na periodičnost vježbi sigurnosne zaštite u pomorstvu, koje bi također moglo biti teško provesti zbog nacionalnih mjera poduzetih radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19.

[19] SL L 389, 30.12.2006., str. 1.
[20] SL L 129, 29.4.2004., str. 6.
[21] SL L 310, 25.11.2005., str. 28.

2021/0012 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o utvrđivanju posebnih i privremenih mjera zbog pandemije bolesti COVID-19 u odnosu na obnovu ili produljenje određenih svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja te na odgodu određenih periodičnih provjera i periodičnog osposobljavanja u određenim područjima zakonodavstva o prometu, za referentna razdoblja koja slijede nakon razdoblja iz Uredbe (EU) 2020/698

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 91. i članak 100. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Nastavak pandemije bolesti COVID-19 i s tim povezana javnozdravstvena kriza nezapamćeno je iskušenje za države članice i veliko opterećenje za nacionalna tijela, građane Unije i gospodarske subjekte, posebice prijevoznike. Javnozdravstvena kriza uzrokovala je izvanredne okolnosti koje utječu na uobičajene aktivnosti nadležnih tijela u državama članicama kao i na rad prijevoznika u smislu administrativnih formalnosti koje treba obaviti u različitim prometnim sektorima, a koje se nisu mogle razumno predvidjeti u trenutku donošenja relevantnih mjera. Te izvanredne okolnosti znatno utječu na različita područja obuhvaćena zakonodavstvom Unije o prometu.

(2) Konkretno, prijevoznici i druge obuhvaćene osobe možda neće moći obaviti potrebne formalnosti ili postupke potrebne za usklađivanje s određenim odredbama prava Unije koje se odnose na obnovu ili produljenje svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja, ili za poduzimanje drugih aktivnosti potrebnih za održavanje njihove valjanosti. Iz istih razloga nadležna tijela država članica možda neće moći ispuniti obveze utvrđene pravom Unije i osigurati da se relevantni zahtjevi koje su podnijeli prijevoznici obrade prije isteka pripadajućih rokova.

(3) Uredbom (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća[1] utvrđene su posebne i privremene mjere koje se primjenjuju na obnovu i produljenje razdoblja valjanosti

[1] Uredba (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 2020. o utvrđivanju posebnih i privremenih mjera zbog izbijanja bolesti COVID- 19 u pogledu obnove ili produljenja određenih

određenih potvrda, dozvola i ovlaštenja te na odgodu određenih redovnih provjera i redovnih osposobljavanja koje je, u skladu sa zakonodavstvom Unije na koje se u toj uredbi upućuje, trebalo provesti u referentnom razdoblju od 1. ožujka 2020. ili, u određenim slučajevima, od 1. veljače 2020. do 31. kolovoza 2020. U skladu s tom uredbom te su potvrde, dozvole i ovlaštenja kao i određene redovne provjere i redovna osposobljavanja odgođeni za razdoblje od šest mjeseci ili, u određenim slučajevima, za sedam mjeseci.

(4) Određene države članice koje su do 1. kolovoza 2020. smatrale da će zbog mjera koje su poduzele radi sprečavanja ili ograničavanja širenja COVID-a 19 obnova određenih svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja te obavljanje određenog periodičnog osposobljavanja ili periodičnih provjera vjerojatno i dalje biti neizvedivi i nakon 31. kolovoza 2020., Komisiji su podnijele obrazložene zahtjeve za odobravanje primjene daljnjih pojedinačnih produljenja. Komisija je donijela šest odluka kojima se odobravaju takva produljenja[2].

(5) Unatoč tome što se situacija uzrokovana pandemijom bolesti COVID-19 tijekom ljeta 2020. donekle poboljšala, zbog nejenjavanja i, u određenim slučajevima, pogoršanja posljedica pandemije tijekom trećeg tromjesečja 2020. države članice morale su zadržati i, u određenim slučajevima, pojačati mjere za sprečavanje širenja bolesti. Posljedica je tih mjera da prijevoznici i druge obuhvaćene osobe možda neće moći obaviti potrebne formalnosti ili postupke potrebne za usklađivanje s određenim odredbama prava Unije koje se odnose na obnovu ili produljenje svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja, ili na obavljanje periodičnih provjera ili periodičnog osposobljavanja, ili na poduzimanje drugih aktivnosti potrebnih za održavanje njihove valjanosti, kao što je bio slučaj u proljeće 2020. Iz istih razloga nadležna tijela država članica možda neće moći ispuniti obveze utvrđene pravom Unije i osigurati da se relevantni zahtjevi koje su podnijeli prijevoznici obrade prije isteka odgovarajućih rokova.

(6) Stoga je potrebno donijeti mjere za rješavanje tih problema te za jamčenje pravne sigurnosti i pravilnog funkcioniranja predmetnih pravnih akata. Trebalo bi predvidjeti prilagodbe u tu svrhu, posebice u pogledu određenih rokova, s mogućnošću da Komisija odobri produljenja na temelju zahtjeva koji podnese bilo koja država članica.

---

potvrda, dozvola i ovlaštenja te odgodi određenih redovnih provjera i redovnih osposobljavanja u određenim područjima zakonodavstva o prometu (SL L 165, 27.5.2020., str. 10.).

[2] Odluka Komisije (EU) 2020/1236 od 25. kolovoza 2020. kojom se Nizozemskoj odobrava produljenje određenih rokova iz članaka 2. i 3. Uredbe (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 282, 31.8.2020., str. 19.); Odluka Komisije (EU) 2020/1235 od 26. kolovoza 2020. kojom se Grčkoj odobrava produljenje određenih rokova iz članka 4. Uredbe (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 282, 31.8.2020., str. 17.); Odluka Komisije (EU) 2020/1219 od 20. kolovoza 2020. kojom se Italiji odobrava produljenje određenih rokova iz članka 2. Uredbe (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 277, 26.8.2020., str. 16.); Odluka Komisije (EU) 2020/1240 od 21. kolovoza 2020. kojom se Bugarskoj odobrava produljenje rokova iz članka 3. Uredbe (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 284, 1.9.2020., str. 7.); Odluka Komisije (EU) 2020/1282 od 31. kolovoza 2020. kojom se Francuskoj odobrava produljenje određenih rokova iz članaka 11., 16. i 17. Uredbe (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 301, 15.9.2020., str. 9.); Odluka Komisije (EU) 2020/1237 od 25. kolovoza 2020. kojom se Ujedinjenoj Kraljevini odobrava produljenje određenih rokova iz članaka 3. i 11. Uredbe (EU) 2020/698 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 282, 31.8.2020., str. 22.).

(7) U Direktivi 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[3] utvrđena su pravila koja se primjenjuju na početne kvalifikacije i periodično osposobljavanje vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika. Takvi vozači moraju imati svjedodžbu o stručnoj osposobljenosti (SSO), a obavljanje periodičnog osposobljavanja moraju dokazati posjedovanjem vozačke dozvole ili vozačke kartice o kvalifikacijama na kojoj je periodično osposobljavanje evidentirano. Zbog poteškoća za imatelje SSO-a u obavljanju periodičnog osposobljavanja i obnovi SSO-a kojim se potvrđuje da je periodično osposobljavanje obavljeno, što je posljedica izvanrednih okolnosti uzrokovanih pandemijom bolesti COVID-19, koja se u nekim državama članicama nastavila i nakon 31. kolovoza 2020., potrebno je produljiti valjanost tih SSO-a za razdoblje od sedam mjeseci od datuma njihova isteka kako bi se osigurao kontinuitet cestovnog prijevoza.

(8) U Direktivi 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[4] utvrđena su pravila o vozačkim dozvolama. Direktivom je osigurano uzajamno priznavanje vozačkih dozvola koje su izdale države članice na temelju obrasca vozačke dozvole Unije te je utvrđen niz minimalnih zahtjeva za te dozvole. Konkretno, vozači motornih vozila moraju imati valjanu vozačku dozvolu, koju treba produljiti ili u nekim slučajevima zamijeniti nakon isteka valjanosti. Zbog poteškoća u produljenju vozačkih dozvola koje su posljedica izvanrednih okolnosti uzrokovanih pandemijom bolesti COVID-19, koja se u nekim državama članicama nastavila i nakon 31. kolovoza 2020., potrebno je produljiti valjanost određenih vozačkih dozvola za razdoblje od sedam mjeseci od datuma njihova isteka kako bi se osigurao kontinuitet cestovne mobilnosti.

(9) U Uredbi (EU) br. 165/2014 Europskog parlamenta i Vijeća[5] utvrđena su pravila o tahografima u cestovnom prometu. Poštovanje pravila o vremenu vožnje, radnom vremenu i razdobljima odmora, kako su propisana u Uredbi (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća[6] i Direktivi 2002/15/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[7], ključna je za osiguravanje poštenog tržišnog natjecanja i sigurnosti na cestama. U svrhu osiguravanja kontinuiteta pružanja usluga cestovnog prijevoza unatoč poteškoćama u obavljanju redovitih pregleda tahografa koje su posljedica izvanrednih okolnosti uzrokovanih nastavkom pandemije bolesti COVID-19, preglede iz članka 23. stavka 1. Uredbe (EU) br. 165/2014 koji su trebali biti provedeni u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. trebalo bi provesti u roku od najviše sedam mjeseci od datuma na koji ih je trebalo provesti na temelju tog članka. Iz istog razloga, poteškoće u obnovi i zamjeni kartica vozača koje su posljedica izvanrednih

---

3 Direktiva 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika, o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i Direktive Vijeća 91/439/EEZ te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 76/914/EEZ (SL L 226, 10.9.2003., str. 4.).

4 Direktiva 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama (preinaka) (SL L 403, 30.12.2006., str. 18.).

5 Uredba (EU) br. 165/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o tahografima u cestovnom prometu, stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3821/85 o tahografu u cestovnom prometu i izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet (SL L 60, 28.2.2014., str. 1.).

6 Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 (SL L 102, 11.4.2006., str. 1.).

7 Direktiva 2002/15/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2002. o organizaciji radnog vremena osoba koje obavljaju mobilne djelatnosti cestovnog prijevoza (SL L 80, 23.3.2002., str. 35.).

okolnosti uzrokovanih pandemijom bolesti COVID-19 opravdanje su da se nadležnim tijelima država članica odobri dodatno vrijeme za te zadaće. U takvim slučajevima vozačima bi trebalo omogućiti i obvezati ih da primjenjuju održive zamjenske načine za evidentiranje potrebnih informacija koje se odnose na vrijeme vožnje, radno vrijeme i razdoblja odmora dok ne dobiju novu karticu.

(10) U Direktivi 2014/45/EU Europskog parlamenta i Vijeća[8] utvrđena su pravila o periodičnim tehničkim pregledima motornih vozila i njihovih priključnih vozila. Periodični tehnički pregledi složena su zadaća osmišljena kako bi se osiguralo da se vozila tijekom uporabe održavaju u sigurnom i okolišno prihvatljivom stanju. Zbog poteškoća u provođenju periodičnih tehničkih pregleda koje su posljedica izvanrednih okolnosti uzrokovanih pandemijom bolesti COVID-19, koja se u nekim državama članicama nastavila i nakon 31. kolovoza 2020., periodične tehničke preglede koje je trebalo provesti u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. sada bi trebalo provesti kasnije, ali najkasnije sedam mjeseci od izvornog roka, a predmetni zapisnici trebali bi ostati valjani do tog kasnijeg datuma.

(11) U Uredbi (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća[9] utvrđena su zajednička pravila u pogledu uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika. Uslijed pandemije bolesti COVID-19 i s njom povezane javnozdravstvene krize koja se nastavila i nakon 31. kolovoza 2020. neka prijevozna poduzeća više ne ispunjavaju zahtjeve u pogledu vozila koja ta poduzeća trebaju imati na raspolaganju i koja trebaju koristiti. One također imaju ozbiljne financijske posljedice za financijski sektor, a neka prijevozna poduzeća više ne ispunjavaju zahtjev koji se odnosi na financijski položaj. S obzirom na smanjenu razinu aktivnosti koja je posljedica javnozdravstvene krize, može se očekivati da će prijevoznicima trebati više vremena nego obično da dokažu da će zahtjevi u pogledu vozila koja trebaju imati na raspolaganju i koja trebaju koristiti odnosno zahtjev u pogledu financijskog položaja ponovno biti trajno ispunjeni. Stoga, kad je riječ o procjeni zahtjeva u pogledu vozila koja predmetna poduzeća za cestovni prijevoz trebaju imati na raspolaganju i koja trebaju koristiti, kako je navedeno u članku 5. točkama (b) i (c) te uredbe, te zahtjeva u pogledu financijskog položaja tih poduzeća, najdulje rokove utvrđene za te potrebe u članku 13. stavku 1. točkama (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 1071/2009 primjereno je produljiti sa šest na dvanaest mjeseci, u mjeri u kojoj te procjene obuhvaćaju cijelo razdoblje ili dio razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. Ako je nemogućnost ispunjavanja tih zahtjeva već utvrđena, a rok koji je odredilo nadležno tijelo još nije istekao, nadležno tijelo trebalo bi moći produljiti taj rok na ukupno razdoblje od 12 mjeseci.

(12) U uredbama (EZ) br. 1072/2009[10] i (EZ) br. 1073/2009[11] Europskog parlamenta i Vijeća utvrđena su zajednička pravila za pristup tržištu međunarodnog cestovnog

---

8 Direktiva 2014/45/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o periodičnim tehničkim pregledima motornih vozila i njihovih priključnih vozila te stavljanju izvan snage Direktive 2009/40/EZ (SL L 127, 29.4.2014., str. 51.).

9 Uredba (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ (SL L 300, 14.11.2009., str. 51.).

10 Uredba (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta (SL L 300, 14.11.2009., str. 72.).

11 Uredba (EZ) br. 1073/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 561/2006 (SL L 300, 14.11.2009., str. 88.).

prijevoza tereta i pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima. Za međunarodni cestovni prijevoz tereta i prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima potrebna je, među ostalim, licencija Zajednice te, ako su vozači državljani trećih zemalja i obavljaju cestovni prijevoz tereta, potvrda za vozače. Za pružanje usluga linijskog prijevoza običnim i turističkim autobusima potrebna je i dozvola. Te se licencije, potvrde i dozvole mogu obnoviti nakon što se provjerom potvrdi da su relevantni uvjeti i dalje ispunjeni. Zbog poteškoća u obnovi tih licencija i potvrda koje su posljedica izvanrednih okolnosti uzrokovanih nastavkom pandemije bolesti COVID-19 i nakon 31. kolovoza 2020., potrebno je produljiti njihovu valjanost za sedam mjeseci od datuma njihova isteka kako bi se osigurao kontinuitet cestovnog prijevoza.

(13) U Direktivi (EU) 2016/798 Europskog parlamenta i Vijeća[12] propisana su pravila o sigurnosti željeznica. S obzirom na mjere ograničavanja i dodatno radno opterećenje povezano sa suzbijanjem pandemije bolesti COVID-19 koja se nastavila i nakon 31. kolovoza 2020., nacionalna tijela, željeznički prijevoznici i upravitelji infrastrukture suočavaju se s poteškoćama u vezi s obnovom jedinstvenih potvrda o sigurnosti i, s obzirom na predstojeći istek valjanosti postojećih uvjerenja o sigurnosti, s izdavanjem takvih uvjerenja za sljedeće razdoblje obuhvaćeno člancima 10. i 12. te direktive. Rok za obnovu jedinstvenih potvrda o sigurnosti stoga bi trebalo produljiti za sedam mjeseci, a postojeće jedinstvene potvrde o sigurnosti trebale bi u skladu s tim ostati valjane. Isto tako, valjanost takvih uvjerenja o sigurnosti trebalo bi produljiti za sedam mjeseci od datuma isteka njihove valjanosti.

(14) U skladu s člankom 33. stavkom 2. Direktive (EU) 2016/798 određene države članice produljile su razdoblje prenošenja te direktive do 16. lipnja 2020. Direktivom (EU) 2020/700 Europskog parlamenta i Vijeća[13] o izmjeni Direktive (EU) 2016/798 tim je državama članicama omogućeno da razdoblje prenošenja dodatno produlje do 31. listopada 2020. Stoga su se pravila iz Direktive 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[14] u tim državama članicama nastavila primjenjivati do 31. listopada 2020., a predmetne države članice i dalje su imale pravo izdavati rješenja u skladu s tom direktivom. Rješenja o sigurnosti izdana na temelju te direktive ostaju valjane do datuma njihova isteka, u skladu s Direktivom (EU) 2016/798. Stoga je potrebno predvidjeti i produljenje rokova za obnovu rješenja o sigurnosti za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu i rješenja o sigurnosti za upravljanje željezničkom infrastrukturom izdanih u skladu s člancima 10. i 11. Direktive 2004/49/EZ te pojasniti da su u skladu s tim ta rješenja i dalje valjana.

---

[12] Direktiva (EU) 2016/798 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o sigurnosti željeznica (SL L 138, 26.5.2016., str. 102.).

[13] Direktiva (EU) 2020/700 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 2020. o izmjeni direktiva (EU) 2016/797 i (EU) 2016/798 u pogledu produljenja razdoblja za njihovo prenošenje (SL L 165, 27.5.2020., str. 27.).

[14] Direktiva 2004/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o sigurnosti željeznica Zajednice i izmjeni Direktive Vijeća 95/18/EZ o izdavanju dozvola za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu i Direktive 2001/14/EZ o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranju pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture i dodjeli rješenja o sigurnosti (Direktiva o sigurnosti željeznice) (SL L 164, 30.4.2004., str. 44.).

(15) U Direktivi 2007/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[15] propisana su pravila o davanju ovlaštenja strojovođama koji upravljaju lokomotivama i vlakovima na željezničkom sustavu Unije. Člankom 14. stavkom 5. i člankom 16. te direktive propisuje se da je valjanost dozvola za strojovođe ograničena na deset godina i da te dozvole podliježu redovnim provjerama. S obzirom na poteškoće u obnovi dozvola koje su posljedica izvanrednih okolnosti uzrokovanih pandemijom bolesti COVID-19 koja se nastavila i nakon 31. kolovoza 2020., valjanost dozvola koje istječu u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. trebalo bi produljiti za razdoblje od sedam mjeseci od datuma njihova isteka. Slično tomu, strojovođama bi trebalo odobriti dodatno razdoblje od sedam mjeseci za obavljanje redovnih provjera.

(16) Direktivom 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća[16] uspostavljen je jedinstveni europski željeznički prostor. U skladu s člankom 23. stavkom 2. te direktive izdavatelji dozvola mogu provesti redovnu reviziju kako bi provjerili ispunjava li željeznički prijevoznik i dalje obveze utvrđene u poglavlju III. te direktive koje se odnose na njegovu dozvolu. U skladu s člankom 24. stavkom 3. te direktive izdavatelji dozvola mogu privremeno oduzeti ili ukinuti dozvolu zbog neispunjavanja zahtjeva solventnosti i mogu izdati privremenu dozvolu do reorganizacije željezničkog prijevoznika pod uvjetom da pritom nije ugrožena sigurnost. Zbog izvanrednih okolnosti uzrokovanih pandemijom bolesti COVID-19 koja se nastavila i nakon 31. kolovoza 2020., izdavatelji dozvola imaju ozbiljnih poteškoća pri provođenju redovnih revizija u vezi s postojećim dozvolama i pri donošenju relevantnih odluka povezanih s izdavanjem novih dozvola nakon isteka privremene dozvole. Stoga bi rokove za provođenje redovnih revizija, koji u skladu s tom direktivom istječu u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., trebalo produljiti za sedam mjeseci. Isto tako, valjanost privremenih dozvola koje istječu u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. trebalo bi produljiti za sedam mjeseci.

(17) U članku 25. stavku 2. Direktive 2012/34/EU od izdavatelja dozvola zahtijeva se da donesu odluke o zahtjevima za dozvole u roku od tri mjeseca nakon što su dostavljeni svi mjerodavni podatci, odnosno pojedinosti iz Priloga III. toj direktivi. S obzirom na poteškoće u donošenju relevantnih odluka koje su posljedica izvanrednih okolnosti uzrokovanih nastavkom pandemije bolesti COVID-19 i nakon 31. kolovoza 2020., taj je rok potrebno produljiti za sedam mjeseci.

(18) Željeznički prijevoznici koji su prije pandemije bolesti COVID-19 bili financijski stabilni suočavaju se s problemima s likvidnošću koji bi mogli dovesti do privremenog oduzimanja ili ukidanja njihove dozvole ili do zamjene privremenom dozvolom bez postojanja strukturne ekonomske potrebe za tim. Izdavanjem privremene dozvole u skladu s člankom 24. stavkom 3. Direktive 2012/34/EU tržištu bi se mogla poslati vrlo negativna poruka o održivosti željezničkih prijevoznika, što bi dodatno pogoršalo njihove financijske probleme, koji bi u protivnom bili privremeni. Stoga, u skladu s Uredbom (EU) 2020/698 i s obzirom na nastavak pandemije COVID-a 19 i nakon 31. kolovoza 2020., izdavatelj dozvola, ako na temelju provjere provedene u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. utvrdi da željeznički prijevoznik više nije u mogućnosti ispunjavati zahtjeve u pogledu solventnosti, trebao bi do 30. travnja 2021.

---

15 Direktiva 2007/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o davanju ovlaštenja strojovođama koji upravljaju lokomotivama i vlakovima na željezničkom sustavu Zajednice (SL L 315, 3.12.2007., str. 51.).

16 Direktiva 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (SL L 343, 14.12.2012., str. 32.).

moći odlučiti da neće privremeno oduzeti ili ukinuti dozvolu predmetnom željezničkom prijevozniku pod uvjetom da nije ugrožena sigurnost i pod uvjetom da postoji realna mogućnost za zadovoljavajuću financijsku sanaciju željezničkog prijevoznika u sljedećih sedam mjeseci. Nakon 30. travnja 2021. na željezničkog prijevoznika trebala bi se primjenjivati opća pravila utvrđena u članku 24. stavku 1. Direktive 2012/34/EU.

(19) U Direktivi Vijeća 96/50/EZ[17] utvrđeni su uvjeti za dobivanje svjedodžbi zapovjednika za prijevoz robe i putnika unutarnjim vodnim putovima u Uniji. Imatelji svjedodžbe zapovjednika moraju se podvrgnuti periodičnim zdravstvenim pregledima nakon što napune 65 godina. S obzirom na mjere poduzete u vezi s nastavkom pandemije bolesti COVID-19 i nakon 31. kolovoza 2020., a posebno s obzirom na ograničen pristup medicinskim uslugama za zdravstvene preglede, imatelji svjedodžbi zapovjednika možda se neće moći podvrgnuti zdravstvenim pregledima tijekom razdoblja u kojem se provode te mjere. Stoga bi u svim slučajevima u kojima bi rok za zdravstveni pregled inače već bio istekao ili bi istekao u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. taj rok trebalo produljiti za sedam mjeseci. Predmetne svjedodžbe zapovjednika trebale bi u skladu s tim ostati valjane.

(20) Direktivom (EU) 2016/1629 Europskog parlamenta i Vijeća[18] utvrđuju se tehnička pravila za plovila unutarnje plovidbe. Člankom 10. te direktive propisano je ograničenje razdoblja važenja svjedodžbi Unije za unutarnju plovidbu. Nadalje, člankom 28. Direktive (EU) 2016/1629 propisuje se da dokumenti obuhvaćeni područjem primjene te direktive koje su nadležna tijela država članica izdala prije 6. listopada 2018. na temelju prethodno primjenjive direktive, konkretno Direktive 2006/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[19], vrijede i dalje, do isteka njihova važenja. Mjere poduzete u vezi s nastavkom pandemije bolesti COVID-19 i nakon 31. kolovoza 2020. mogle bi nadležnim tijelima otežati, a katkad i onemogućiti provedbu tehničkih pregleda radi produljenja važenja relevantnih svjedodžbi ili, ako je riječ o dokumentima iz članka 28. Direktive (EU) 2016/1629, radi njihove zamjene. Stoga je, kako bi se omogućio nastavak plovidbe predmetnih plovila unutarnje plovidbe, primjereno za sedam mjeseci produljiti važenje svjedodžbi Unije za unutarnju plovidbu i dokumenata obuhvaćenih područjem primjene članka 28. Direktive (EU) 2016/1629 koji bi inače bili istekli ili bi istekli u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021.

(21) U Uredbi (EZ) br. 725/2004 Europskog parlamenta i Vijeća[20] utvrđena su pravila za jačanje sigurnosne zaštite brodova i luka. Direktivom br. 2005/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[21] utvrđuju se mjere za jačanje sigurnosne zaštite luka pri

---

17 Direktiva Vijeća 96/50/EZ od 23. srpnja 1996. o usklađivanju uvjeta za dobivanje nacionalnih svjedodžbi zapovjednika za prijevoz robe i putnika unutarnjim vodnim putovima u Zajednici (SL L 235, 17.9.1996., str. 31.).

18 Direktiva (EU) 2016/1629 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. rujna 2016. o utvrđivanju tehničkih pravila za plovila unutarnje plovidbe, izmjeni Direktive 2009/100/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2006/87/EZ (SL L 252, 16.9.2016., str. 118.).

19 Direktiva 2006/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o utvrđivanju tehničkih pravila za plovila unutarnje plovidbe i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 82/714/EEZ (SL L 389, 30.12.2006., str. 1.).

20 Uredba (EZ) br. 725/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o jačanju sigurnosne zaštite brodova i luka (SL L 129, 29.4.2004., str. 6.).

21 Direktiva 2005/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o jačanju sigurnosne zaštite luka (SL L 310, 25.11.2005., str. 28.).

suočavanju sa sigurnosnim prijetnjama. Ujedno se osigurava doprinos pojačane sigurnosne zaštite luka sigurnosnim mjerama koje se poduzimaju u skladu s Uredbom (EZ) br. 725/2004. Nastavak pandemije COVID-a 19 i nakon 31. kolovoza 2020. tijelima država članica otežava provedbu inspekcijskih pregleda i nadzora pomorske sigurnosti u svrhu obnove određenih dokumenata iz područja pomorske sigurnosti. Stoga je rokove za preispitivanje procjena sigurnosne zaštite i planova sigurnosne zaštite propisane tim pravnim aktima Unije potrebno produljiti za razumno razdoblje kako bi se državama članicama i brodarskoj industriji omogućio fleksibilan i pragmatičan pristup te kako bi se održali ključni opskrbni lanci, a da se pritom ne ugrozi sigurnost. Fleksibilnost bi trebalo omogućiti i za vježbe sigurnosne zaštite u pomorstvu, koje je u skladu s pravnim aktima Unije iz područja pomorske sigurnosti potrebno provoditi u određenim vremenskim okvirima.

(22) Ako država članica smatra da je zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 vjerojatno da će primjena pravila od kojih se ovom Uredbom odstupa, a koja su, među ostalim, povezana s obnovom ili produljenjem svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja, i dalje biti neizvediva nakon datuma navedenih u ovoj Uredbi, Komisija bi, ako to država članica zatraži do 1. travnja 2021., trebala biti ovlaštena dopustiti predmetnoj državi članici da prema potrebi dodatno produlji razdoblja utvrđena u ovoj Uredbi. Kako bi se osigurala pravna sigurnost i zajamčilo da sigurnost i zaštita u prometu nisu ugrožene, takvo produljenje trebalo bi ograničiti na ono što je potrebno kako bi se u obzir uzelo razdoblje tijekom kojeg će provedba formalnosti, postupaka, provjera i osposobljavanja vjerojatno ostati neizvediva te ono ni u kojem slučaju ne bi trebalo biti dulje od šest mjeseci.

(23) Pandemija bolesti COVID-19 pogodila je cijelu Uniju, ali ne jednako. Države članice pogođene su u različitom stupnju i u različitim trenucima. S obzirom na to da bi odstupanja od pravila koja bi se inače primjenjivala trebala biti ograničena na ono što je potrebno, države članice bi, u vezi s Direktivom 2003/59/EZ, Direktivom 2006/126/EZ, Uredbom (EU) br. 165/2014, Direktivom 2014/45/EU, Uredbom (EZ) br. 1072/2009, Uredbom (EZ) br. 1073/2009, Direktivom (EU) 2016/798, Direktivom 2004/49/EZ, Direktivom 2007/59/EZ, Direktivom 2012/34/EU, Direktivom 96/50/EZ, Direktivom (EU) 2016/1629, Uredbom (EZ) br. 725/2004 i Direktivom 2005/65/EZ, trebale moći nastaviti primjenjivati te pravne akte bez primjene odstupanja predviđenih ovom Uredbom ako je primjena tih pravnih akata i dalje izvediva. Isto bi trebalo vrijediti i ako se država članica bila suočila s takvim poteškoćama, ali je donijela odgovarajuće nacionalne mjere za njihovo ublažavanje. Međutim, države članice koje odluče iskoristiti tu mogućnost ne bi trebale sprečavati nijednog gospodarskog subjekta ni pojedinca da se oslanja na odstupanja predviđena ovom Uredbom koja se primjenjuju u drugoj državi članici, a posebice bi trebale priznati sve svjedodžbe, zapisnike, potvrde, rješenja, dozvole, licencije i uvjerenja čija je valjanost produljena ovom Uredbom. Kako bi se osigurala pravna sigurnost, države članice trebale bi obavijestiti Komisiju o svojim odlukama da neće primjenjivati odstupanja predviđena ovom Uredbom prije nego što ona postane u potpunosti primjenjiva **[datum početka primjene ove Uredbe]**.

(24) Ova Uredba ne bi trebala utjecati na prava dodijeljena odlukama Komisije koje su donesene u skladu s odredbama Uredbe (EU) 2020/698 kojima se državama članicama odobrava produljenje određenih rokova iz te uredbe u onoj mjeri u kojoj mogu dovesti do produljenja duljih od onih predviđenih ovom Uredbom.

(25) Budući da je prijelazno razdoblje utvrđeno u Sporazumu o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju isteklo 31. prosinca 2020., odredbe ove Uredbe ne bi se trebale primjenjivati na Ujedinjenu Kraljevinu, čak ni u mjeri u kojoj se odnose na razdoblja prije tog datuma.

(26) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno produljenje rokova utvrđenih u pravu Unije za obnovu ili produljenje razdoblja valjanosti određenih svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja te odgodu određenih periodičnih provjera i periodičnog osposobljavanja kao odgovora na izvanredne okolnosti uzrokovane nastavkom pandemije bolesti COVID-19 i nakon 31. kolovoza 2020. u području cestovnog i željezničkog prometa, prometa unutarnjim plovnim putovima i pomorske sigurnosti, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega ili učinka predloženog djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(27) Uzimajući u obzir hitnost zbog izvanrednih okolnosti uzrokovanih nastavkom pandemije bolesti COVID-19 i nakon 31. kolovoza 2020., smatralo se primjerenim predvidjeti iznimku od roka od osam tjedana iz članka 4. Protokola br. 1 o ulozi nacionalnih parlamenata u Europskoj uniji, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji, Ugovoru o funkcioniranju Europske unije i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju.

(28) Zbog nepredvidive i iznenadne prirode pandemije bolesti COVID-19, kao i zbog njezina neočekivanog trajanja, bilo je nemoguće pravodobno donijeti odgovarajuće mjere. Odredbe ove Uredbe stoga bi trebale obuhvaćati i razdoblje prije njezina stupanja na snagu. S obzirom na prirodu tih odredaba takav pristup ne dovodi do kršenja legitimnih očekivanja predmetnih osoba.

(29) S obzirom na prijeku potrebu za hitnim prevladavanjem posljedica pandemije bolesti COVID-19 u području cestovnog i željezničkog prometa, prometa unutarnjim plovnim putovima i pomorske sigurnosti, ostavljajući pritom državama članicama, ako je to potrebno, razumno razdoblje da obavijeste Komisiju ako odluče ne primjenjivati neka izuzeća utvrđena u ovoj Uredbi, ova bi Uredba trebala hitno stupiti na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije* kako bi se što više skratilo razdoblje pravne nesigurnosti koja utječe na mnoga tijela i prijevoznike u različitim prometnim sektorima, a posebno ako su relevantni rokovi već istekli,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju posebne i privremene mjere koje se primjenjuju na obnovu i produljenje razdoblja valjanosti određenih svjedodžbi, zapisnika, potvrda, rješenja, dozvola, licencija i uvjerenja te odgodu određenih periodičnih provjera i periodičnih osposobljavanja kao odgovor na izvanredne okolnosti uzrokovane izbijanjem bolesti COVID-19 u području cestovnog i željezničkog prometa, prometa unutarnjim plovnim putovima te u području pomorske sigurnosti za referentna razdoblja nakon onih iz Uredbe (EU) 2020/698.

Članak 2.

Produljenje rokova iz Direktive 2003/59/EZ

1. Neovisno o članku 8. stavcima 2. i 3. Direktive 2003/59/EZ, smatra se da su rokovi do kojih imatelj svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti („SSO”) treba obaviti periodično osposobljavanje, a koji bi u skladu s tim odredbama već bili istekli ili bi inače istekli u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., u svakom pojedinom slučaju produljeni, ili da su bili produljeni, za razdoblje od sedam mjeseci. U skladu s tim SSO-ovi ostaju valjani.

2. Valjanost oznake Unijina usklađenog koda „95” iz Priloga I. Direktivi 2006/126/EZ, koju nadležna tijela navode na vozačkoj dozvoli ili vozačkoj kartici o kvalifikacijama iz članka 10. stavka 1. Direktive 2003/59/EZ na temelju SSO-a iz stavka 1. tog članka, smatra se produljenom za razdoblje od sedam mjeseci od datuma koji je naveden na svakoj takvoj vozačkoj dozvoli ili vozačkoj kartici o kvalifikacijama.

3. Smatra se da je valjanost vozačkih kartica o kvalifikacijama iz Priloga II. Direktivi 2003/59/EZ koja bi već bila istekla ili bi inače istekla u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljena, ili da je bila produljena, za razdoblje od sedam mjeseci od datuma isteka navedenog na svakoj takvoj kartici.

4. Ako država članica smatra da će zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 provedba periodičnog osposobljavanja ili njegovo dokazivanje, označivanje Unijinim usklađenim kodom „95” ili obnova vozačkih kartica o kvalifikacijama vjerojatno ostati neizvedivi nakon 30. travnja 2021., može podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje rokova navedenih u stavcima 1., 2. i 3., ovisno o tome što se primjenjuje. Taj se zahtjev može odnositi na razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. ili na razdoblja od sedam mjeseci navedena u stavcima 1., 2. i 3., ovisno o tome što se primjenjuje, ili na oboje. Zahtjev se dostavlja Komisiji najkasnije do 1. travnja 2021.

5. Ako na temelju zahtjeva podnesenog u skladu sa stavkom 4. utvrdi da su ispunjeni zahtjevi iz tog stavka, Komisija donosi odluku kojom se predmetnoj državi članici odobrava produljenje rokova iz stavaka 1., 2. i 3., ovisno o tome što je opravdano u svakom pojedinom slučaju. Produljenje je ograničeno na razdoblje u kojem će provedba predmetnog periodičnog osposobljavanja ili njegovo dokazivanje, označivanje Unijinim usklađenim kodom „95” ili obnova vozačkih kartica o kvalifikacijama vjerojatno i dalje biti neizvedivi te ni u kojem slučaju ne smije biti dulje od šest mjeseci.

Komisija tu odluku objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

6. Ako se država članica ne suočava niti je vjerojatno da će se suočavati s poteškoćama uslijed kojih bi provedba periodičnog osposobljavanja ili njegovo dokazivanje, označivanje Unijinim usklađenim kodom „95” ili obnova vozačkih kartica o kvalifikacijama vjerojatno ostali neizvedivi tijekom razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. zbog izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19, ili je poduzela primjerene nacionalne mjere za ublažavanje takvih poteškoća, ta država članica može odlučiti da neće primjenjivati stavke 1., 2. i 3. Država članica obavješćuje Komisiju o svojoj odluci do **[datuma stupanja na snagu ove Uredbe + 5 radnih dana]**. Komisija o tome obavješćuje ostale države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Država članica koja je odlučila da neće primjenjivati stavke 1., 2. i 3. kako je propisano u prvom podstavku ovog stavka ne smije sprečavati prekogranične aktivnosti nijednog gospodarskog subjekta ili pojedinca koji se oslanja na odstupanja utvrđena u stavcima 1., 2. i 3. koja se primjenjuju u drugoj državi članici.

Članak 3.

Produljenje rokova iz Direktive 2006/126/EZ

1. Neovisno o članku 7. Direktive 2006/126/EZ i točki 3. podtočki (d) Priloga I. toj direktivi, smatra se da je valjanost vozačkih dozvola koja bi u skladu s tim odredbama već bila istekla ili bi inače istekla u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljena, ili da je bila produljena, za razdoblje od sedam mjeseci od datuma isteka razdoblja valjanosti navedenog na svakoj takvoj vozačkoj dozvoli.

2. Ako država članica smatra da će zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 produljenje vozačkih dozvola vjerojatno ostati neizvedivo nakon 30. travnja 2021., može podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje rokova iz stavka 1. Taj se zahtjev može odnositi na razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. ili na razdoblje od sedam mjeseci, ili na oboje. Zahtjev se dostavlja Komisiji najkasnije do 1. travnja 2021.

3. Ako na temelju zahtjeva podnesenog u skladu sa stavkom 2. utvrdi da su ispunjeni zahtjevi iz tog stavka, Komisija donosi odluku kojom se predmetnoj državi članici odobrava produljenje rokova iz stavka 1., ovisno o tome što je opravdano u svakom pojedinom slučaju. Produljenje je ograničeno na razdoblje u kojem obnova vozačkih dozvola vjerojatno ostaje neizvediva i ni u kojem slučaju ne smije biti dulje od šest mjeseci.

Komisija tu odluku objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

4. Ako se država članica ne suočava niti je vjerojatno da će se suočavati s poteškoćama uslijed kojih bi obnova vozačkih dozvola bila neizvediva tijekom razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. zbog izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19, ili je poduzela primjerene nacionalne mjere za ublažavanje takvih poteškoća, ta država članica može odlučiti da neće primjenjivati stavak 1. Država članica obavješćuje Komisiju o svojoj odluci do **[datuma stupanja na snagu ove Uredbe + 5 radnih dana]**. Komisija o tome obavješćuje ostale države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Država članica koja je odlučila da neće primjenjivati stavak 1. kako je propisano prvim podstavkom ovog stavka ne smije sprečavati prekogranične aktivnosti nijednog gospodarskog subjekta ili pojedinca koji se oslanja na odstupanja utvrđena u stavku 1. koja se primjenjuju u drugog državi članici.

Članak 4.

Produljenje rokova iz Uredbe (EU) br. 165/2014

1. Neovisno o članku 23. Uredbe (EU) br. 165/2014, redoviti pregledi propisani stavkom 1. tog članka koji bi već trebali biti ili bi inače trebali biti provedeni u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. u skladu s tim stavkom provode se u roku od najviše sedam mjeseci od datuma do kojeg ih je inače trebalo provesti u skladu s tim člankom.

2. Neovisno o članku 28. Uredbe (EU) br. 165/2014, ako vozač podnese zahtjev za obnovu kartice vozača u skladu sa stavkom 1. tog članka u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., nadležna tijela države članice dužna su izdati novu karticu vozača u roku od najviše dva mjeseca nakon primitka podnesenog zahtjeva. Dok vozač ne dobije novu karticu vozača od tijela za izdavanje kartica, na vozača se *mutatis mutandis* primjenjuje članak 35. stavak 2. te uredbe, pod uvjetom da vozač može dokazati da je obnova kartice vozača bila zatražena u skladu s člankom 28. stavkom 1. te uredbe.

3. Neovisno o članku 29. stavku 4. Uredbe (EU) br. 165/2014, ako vozač podnese zahtjev za zamjenu kartice vozača u skladu sa stavkom 4. tog članka u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., nadležna tijela države članice dužna su izdati zamjensku karticu u roku od najviše dva mjeseca nakon primitka podnesenog zahtjeva. Neovisno o članku 29. stavku 5. Uredbe (EU) br. 165/2014, vozač može nastaviti voziti do primitka nove kartice vozača od tijela za izdavanje kartica, pod uvjetom da može dokazati da je kartica vozača vraćena nadležnom tijelu kad je oštećena ili postala neispravna i da je zatražena njezina zamjena.

4. Ako država članica smatra da će zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 redoviti pregledi te obnova ili zamjena kartica vozača kako se propisuje Uredbom (EU) br. 165/2014 vjerojatno ostati neizvedivi nakon 30. travnja 2021., može podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje rokova iz stavaka 1., 2. i 3., ovisno o tome što se primjenjuje. Taj se zahtjev može odnositi na razdoblje od 1. rujna 2020. od 30. travnja 2021., na razdoblje od sedam mjeseci, na primjenjive rokove za izdavanje nove kartice vozača ili na bilo koju kombinaciju navedenog. Zahtjev se dostavlja Komisiji najkasnije do 1. travnja 2021.

5. Ako na temelju zahtjeva podnesenog u skladu sa stavkom 4. utvrdi da su ispunjeni zahtjevi iz tog stavka, Komisija donosi odluku kojom se predmetnoj državi članici odobrava produljenje rokova iz stavaka 1., 2. i 3., ovisno o tome što je opravdano u svakom pojedinom slučaju. Produljenje mora biti ograničeno na razdoblje u kojem redoviti pregledi ili obnova ili zamjena kartica vozača vjerojatno ostaju neizvedivi i ni u kojem slučaju ne smije biti dulje od šest mjeseci.

Komisija tu odluku objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

6. Ako se država članica ne suočava niti je vjerojatno da će se suočavati s poteškoćama uslijed kojih bi redoviti pregledi, obnova ili zamjena kartica vozača bili neizvedivi tijekom razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. zbog izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19, ili je poduzela primjerene nacionalne mjere za ublažavanje tih poteškoća, ta država članica može odlučiti da neće primjenjivati stavke 1., 2. i 3. Država članica obavješćuje Komisiju o svojoj odluci do **[datuma stupanja na snagu ove Uredbe + 5 radnih dana]**. Komisija o tome obavješćuje ostale države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Država članica koja je odlučila da neće primjenjivati stavke 1., 2. i 3. kako je propisano u prvom podstavku ovog stavka ne smije sprečavati prekogranične aktivnosti nijednog gospodarskog subjekta ili pojedinca koji se oslanja na odstupanja utvrđena u stavcima 1., 2. i 3. koja se primjenjuju u drugoj državi članici.

Članak 5.

Produljenje rokova iz Direktive 2014/45/EU

1. Neovisno o članku 5. stavku 1. i članku 10. stavku 1. Direktive 2014/45/EU te točki 8. Priloga II. toj direktivi, smatra se da su rokovi za provedbu tehničkih pregleda vozila koji bi u skladu s tim odredbama već trebali biti provedeni ili bi ih inače trebalo provesti u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljeni, ili da su bili produljeni, za razdoblje od sedam mjeseci.

2. Neovisno o članku 8. Direktive 2014/45/EU i točki 8. Priloga II. toj direktivi, smatra se da je valjanost zapisnika o tehničkom pregledu vozila s datumom isteka u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljena, ili da je bila produljena, za razdoblje od sedam mjeseci.

3. Ako država članica smatra da će zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 obavljanje tehničkih pregleda vozila ili izdavanje zapisnika o tehničkom pregledu vozila vjerojatno ostati neizvedivo nakon 30. travnja 2021., može podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što se primjenjuje. Taj se zahtjev može odnositi na razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. ili na razdoblje od sedam mjeseci, ili na oboje. Zahtjev se dostavlja Komisiji najkasnije do 1. travnja 2021.

4. Ako na temelju zahtjeva podnesenog u skladu sa stavkom 3. utvrdi da su ispunjeni zahtjevi iz tog stavka, Komisija donosi odluku kojom se predmetnoj državi članici odobrava produljenje rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što je opravdano u svakom pojedinom slučaju. Produljenje je ograničeno na razdoblje u kojem obavljanje tehničkih pregleda ili izdavanje zapisnika o tehničkoj ispravnosti vjerojatno ostaju neizvedivi i ni u kojem slučaju ne smije biti dulje od šest mjeseci.

Komisija tu odluku objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

5. Ako se država članica ne suočava niti je vjerojatno da će se suočavati s poteškoćama uslijed kojih bi obavljanje tehničkih pregleda ili izdavanje zapisnika o tehničkoj ispravnosti bilo neizvedivo tijekom razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. zbog izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19, ili je poduzela primjerene nacionalne mjere za ublažavanje takvih poteškoća, ta država članica može odlučiti da neće primjenjivati stavke 1. i 2. Država članica obavješćuje Komisiju o svojoj odluci do **[datuma stupanja na snagu ove Uredbe + 5 radnih dana]**. Komisija o tome obavješćuje ostale države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Država članica koja je odlučila da neće primjenjivati stavke 1. i 2. kako je propisano u prvom podstavku ovog stavka ne smije sprečavati prekogranične aktivnosti nijednog gospodarskog subjekta ili pojedinca koji se oslanja na odstupanja utvrđena u stavcima 1. i 2. koja se primjenjuju u drugoj državi članici.

Članak 6.

Produljenje rokova iz Uredbe (EZ) br. 1071/2009

1. Neovisno o članku 13. stavku 1. točkama (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 1071/2009, ako nadležno tijelo za razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. utvrdi da zahtjevi u pogledu vozila ili vozilâ koja cestovni prijevoznici drže na raspolaganju i koriste, kako je utvrđeno u članku 5. točkama (b) i (c) te uredbe, nisu ispunjeni, ili ako na temelju godišnjih financijskih izvještaja i potvrda iz članka 7. stavaka 1. i 2. te uredbe za poslovne godine koje obuhvaćaju cijelo razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. ili dio tog razdoblja utvrdi da prijevoznik ne ispunjava zahtjev financijskog položaja iz članka 3. stavka 1. točke (c) te uredbe, rok koji je nadležno tijelo odredilo za potrebe članka 13. stavka 1. točaka (b) i (c) te uredbe ne smije biti dulji od 12 mjeseci.

2. Neovisno o članku 13. stavku 1. točkama (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 1071/2009, ako je nadležno tijelo od 28. svibnja 2020. do **[datuma stupanja na snagu ove Uredbe]** utvrdilo da prijevoznik ne ispunjava zahtjeve u pogledu vozila ili vozilâ koja treba držati na raspolaganju i kojima se koristi, kako je utvrđeno u članku 5. točkama (b) i (c) te uredbe, ili ne ispunjava zahtjev financijskog položaja iz članka 3. stavka 1. točke (c) te uredbe, a prijevozniku je odredilo rok za ispravljanje te situacije, nadležno tijelo može produljiti taj rok ako nije istekao do dana stupanja na snagu ove Uredbe. Tako produljeni rok ne smije biti dulji od 12 mjeseci.

Članak 7.

Produljenje rokova iz Uredbe (EZ) br. 1072/2009

1. Neovisno o članku 4. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1072/2009, smatra se da je valjanost licencija Zajednice koja bi inače već bila istekla ili bi inače istekla u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljena, ili da je bila produljena, za razdoblje od sedam mjeseci. U skladu s tim ovjerene vjerodostojne preslike ostaju valjane.

2. Neovisno o članku 5. stavku 7. Uredbe (EZ) br. 1072/2009, smatra se da je valjanost potvrda za vozače koje bi inače već bile istekle ili bi inače istekle u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljenja. ili da je bila, produljena za razdoblje od sedam mjeseci.

3. Ako država članica zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 smatra da će obnova licencija Zajednice ili potvrda za vozače vjerojatno ostati neizvediva i nakon 30. travnja 2021., može podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što se primjenjuje. Taj se zahtjev može odnositi na razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. ili na razdoblje od sedam mjeseci ili na oboje. Zahtjev se dostavlja Komisiji najkasnije do 1. travnja 2021.

4. Ako na temelju zahtjeva podnesenog u skladu sa stavkom 3. utvrdi da su ispunjeni zahtjevi iz tog stavka, Komisija donosi odluku kojom se predmetnoj državi članici odobrava produljenje rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što je opravdano u svakom pojedinom slučaju. Produljenje je ograničeno na razdoblje u kojem obnova licencija Zajednice ili potvrda za vozače vjerojatno ostaje neizvediva i ni u kojem slučaju ne smije biti dulje od šest mjeseci.

Komisija tu odluku objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

5. Ako se država članica ne suočava niti je vjerojatno da će se suočavati s poteškoćama uslijed kojih bi obnova licencija Zajednice ili potvrda za vozače zbog izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19 bila neizvediva tijekom razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., ili je poduzela primjerene nacionalne mjere za ublažavanje takvih poteškoća, ta država članica može odlučiti da neće primjenjivati stavke 1. i 2. Država članica obavješćuje Komisiju o svojoj odluci prije **[datum stupanja na snagu ove Uredbe + 5 radnih dana]**. Komisija o tome obavješćuje ostale države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Država članica koja je odlučila da neće primjenjivati stavke 1. i 2. kako je propisano prvim podstavkom ne smije sprečavati prekogranične aktivnosti nijednog gospodarskog subjekta ni pojedinca koji se oslanja na odstupanja utvrđena u stavcima 1. i 2. koja se primjenjuju u drugoj državi članici.

Članak 8.

Produljenje rokova iz Uredbe (EZ) br. 1073/2009

1. Neovisno o članku 4. stavku 4. Uredbe (EZ) br. 1073/2009, smatra se da je valjanost licencija Zajednice koja bi inače već bila istekla ili bi inače istekla u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljena, ili da je bila produljena, za razdoblje od sedam mjeseci. U skladu s tim ovjerene vjerodostojne preslike ostaju valjane.

2. Neovisno o članku 8. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 1073/2009, tijelo koje izdaje dozvolu dužno je o zahtjevu za izdavanje dozvole za pružanje usluga linijskog prijevoza koji prijevoznik podnese u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. donijeti odluku u roku od šest mjeseci od datuma njegova podnošenja. Neovisno o članku 8. stavku 2. Uredbe (EZ)

br. 1073/2009, nadležna tijela države članice čija je suglasnost zatražena u pogledu takvih zahtjeva u skladu sa stavkom 1. tog članka obavješćuju tijelo koje izdaje dozvolu o svojoj odluci o zahtjevu u roku od tri mjeseca. Ako tijelo koje izdaje dozvolu ne primi odgovor u roku od tri mjeseca, smatra se da su tijela od kojih se zatražio savjet suglasna te tijelo koje izdaje dozvolu može izdati dozvolu.

3. Ako država članica smatra da će zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 produljenje licencija Zajednice vjerojatno ostati neizvedivo i nakon 30. travnja 2021., može podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje rokova iz stavka 1. Taj se zahtjev može odnositi na razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., na razdoblje od sedam mjeseci ili na kombinaciju navedenog. Zahtjev se dostavlja Komisiji najkasnije do 1. travnja 2021.

4. Ako na temelju zahtjeva podnesenog u skladu sa stavkom 3. utvrdi da su zahtjevi iz tog stavka ispunjeni, Komisija donosi odluku kojom se predmetnoj državi članici odobrava produljenje rokova iz stavka 1., ovisno o tome što je opravdano u svakom pojedinom slučaju. Produljenje je ograničeno na razdoblje u kojem obnova licencija Zajednice vjerojatno ostaje neizvediva i ni u kojem slučaju ne smije biti dulje od šest mjeseci.

Komisija tu odluku objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

5. Ako se država članica ne suočava niti je vjerojatno da će se suočavati s poteškoćama uslijed kojih bi obnova licencija Zajednice zbog izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19 bila neizvediva tijekom razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., ili je poduzela primjerene nacionalne mjere za ublažavanje takvih poteškoća, ta država članica može odlučiti da neće primjenjivati stavak 1. Država članica obavješćuje Komisiju o svojoj odluci prije [**datum stupanja na snagu ove Uredbe + 5 radnih dana]**. Komisija o tome obavješćuje ostale države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Država članica koja je odlučila da neće primjenjivati stavak 1. kako je propisano prvim podstavkom ne smije sprečavati prekogranične aktivnosti nijednog gospodarskog subjekta ni pojedinca koji se oslanja na odstupanja utvrđena u stavku 1. koja se primjenjuju u drugog državi članici.

Članak 9.

Produljenje rokova iz Direktive (EU) 2016/798

1. Neovisno o članku 10. stavku 13. Direktive (EU) 2016/798, smatra se da su rokovi za obnovu jedinstvenih potvrda o sigurnosti koji bi inače već bili istekli ili bi inače istekli u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljeni, ili da su bili produljeni, za razdoblje od sedam mjeseci. U skladu s tim jedinstvena potvrda o sigurnosti ostaje valjana.

2. Neovisno o članku 12. stavku 2. Direktive (EU) 2016/798, smatra se da je valjanost uvjerenja o sigurnosti koja bi inače već bila istekla ili bi inače istekla u skladu s tom odredbom u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljena, ili da je bila produljena, za razdoblje od sedam mjeseci.

3. Ako država članica smatra da će zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 obnova jedinstvene potvrde o sigurnosti u skladu s člankom 10. stavkom 8. Direktive (EU) 2016/798 ili produljenje valjanosti uvjerenja o sigurnosti vjerojatno ostati neizvedivi i nakon 30. travnja 2021., može podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što se primjenjuje. Taj se zahtjev može odnositi na razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. ili na razdoblje od

sedam mjeseci navedeno u stavku 1., odnosno stavku 2., ili na oboje. Zahtjev se dostavlja Komisiji najkasnije do 1. travnja 2021.

4. Ako na temelju zahtjeva podnesenog u skladu sa stavkom 3. utvrdi da su ispunjeni zahtjevi iz tog stavka, Komisija donosi odluku kojom se predmetnoj državi članici odobrava produljenje rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što je opravdano u svakom pojedinom slučaju. Produljenje je ograničeno na razdoblje u kojem obnova jedinstvene potvrde o sigurnosti ili produljenje valjanosti uvjerenja o sigurnosti vjerojatno ostaju neizvedivi i ni u kojem slučaju ne smije biti dulje od šest mjeseci.

Komisija tu odluku objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

5. Ako se država članica ne suočava niti je vjerojatno se da će se suočavati s poteškoćama uslijed kojih bi obnova jedinstvenih potvrda o sigurnosti izdanih u skladu s člankom 10. stavkom 8. Direktive (EU) 2016/798 ili produljenje valjanosti uvjerenja o sigurnosti zbog izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19 bilo neizvedivo tijekom razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., ili je poduzela primjerene nacionalne mjere za ublažavanje takvih poteškoća, ta država članica može odlučiti da neće primjenjivati stavke 1. i 2. Država članica obavješćuje Komisiju o svojoj odluci prije [**datum stupanja na snagu ove Uredbe + 5 radnih dana]**. Komisija o tome obavješćuje ostale države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Država članica koja je odlučila da neće primjenjivati stavke 1. i 2. kako je propisano prvim podstavkom ovog stavka ne smije sprečavati prekogranične aktivnosti nijednog gospodarskog subjekta ni pojedinca koji se oslanja na odstupanja utvrđena u stavcima 1. i 2. koja se primjenjuju u drugoj državi članici.

Članak 10.

Produljenje rokova iz Direktive 2004/49/EZ

1. Neovisno o članku 10. stavku 5. Direktive 2004/49/EZ, smatra se da su rokovi za obnovu rješenja o sigurnosti za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu koji bi inače već bili istekli ili bi inače istekli u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljeni, ili da su bili produljeni, za razdoblje od sedam mjeseci. U skladu s tim predmetna rješenja o sigurnosti za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu ostaju valjana.

2. Neovisno o članku 11. stavku 2. Direktive 2004/49/EZ, smatra se da su rokovi za obnovu rješenja o sigurnosti za upravljanje željezničkom infrastrukturom koji bi inače već bili istekli ili bi inače istekli u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljeni, ili da su bili produljeni, za razdoblje od sedam mjeseci. U skladu s tim predmetno rješenje o sigurnosti za upravljanje željezničkom infrastrukturom ostaje valjano.

3. Ako država članica smatra da će zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 obnova rješenja o sigurnosti za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu ili rješenja o sigurnosti za upravljanje željezničkom infrastrukturom vjerojatno ostati neizvediva i nakon 30. travnja 2021., može podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što se primjenjuje. Taj se zahtjev može odnositi na razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. ili na razdoblja od sedam mjeseci navedena u stavku 1., odnosno stavku 2., ili na oboje. Zahtjev se dostavlja Komisiji najkasnije do 1. travnja 2021.

4. Ako na temelju zahtjeva podnesenog u skladu sa stavkom 3. utvrdi da su ispunjeni zahtjevi iz tog stavka, Komisija donosi odluku kojom se predmetnoj državi članici odobrava produljenje rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što je opravdano u svakom pojedinom

slučaju. Produljenje je ograničeno na razdoblje u kojem obnova rješenja o sigurnosti za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu ili rješenja o sigurnosti za upravljanje željezničkom infrastrukturom vjerojatno ostaje neizvediva i ni u kojem slučaju ne smije biti dulje od šest mjeseci.

Komisija tu odluku objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

5. Ako se država članica ne suočava niti je vjerojatno da će se suočavati s poteškoćama uslijed kojih bi obnova rješenja o sigurnosti za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu ili rješenja o sigurnosti za upravljanje željezničkom infrastrukturom zbog izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19 bila neizvediva tijekom razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., ili je poduzela primjerene nacionalne mjere za ublažavanje takvih poteškoća, ta država članica može odlučiti da neće primjenjivati stavke 1. i 2. Država članica obavješćuje Komisiju o svojoj odluci prije [**datum stupanja na snagu ove Uredbe + 5 radnih dana]**. Komisija o tome obavješćuje ostale države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Država članica koja je odlučila da neće primjenjivati stavke 1. i 2. kako je propisano prvim podstavkom ovog stavka ne smije sprečavati prekogranične aktivnosti nijednog gospodarskog subjekta ni pojedinca koji se oslanja na odstupanja utvrđena u stavcima 1. i 2. koja se primjenjuju u drugoj državi članici.

Članak 11.

Produljenje rokova iz Direktive 2007/59/EZ

1. Neovisno o članku 14. stavku 5. Direktive 2007/59/EZ, smatra se da je valjanost dozvola koja bi inače već bila istekla ili bi inače istekla u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljena, ili da je bila produljena za razdoblje od sedam mjeseci od datuma isteka svake takve dozvole.

2. Neovisno o članku 16. i prilozima II. i VII. Direktivi 2007/59/EZ, smatra se da su rokovi za provedbu redovnih provjera koji bi inače već bili istekli ili bi inače istekli u skladu s tim odredbama u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljeni, ili da su bili produljeni, za razdoblje od sedam mjeseci za svaki pojedini slučaj. U skladu s tim dozvole iz članka 14. i potvrde iz članka 15. te direktive ostaju valjane.

3. Ako država članica smatra da će zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 obnova dozvola ili provedba redovnih provjera vjerojatno ostati neizvedive i nakon 30. travnja 2021., može podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što se primjenjuje. Taj se zahtjev može odnositi na razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. ili na razdoblje od sedam mjeseci navedeno u stavku 1., odnosno stavku 2., ili na oboje. Zahtjev se dostavlja Komisiji najkasnije do 1. travnja 2021.

4. Ako na temelju zahtjeva podnesenog u skladu sa stavkom 3. utvrdi da su ispunjeni zahtjevi iz tog stavka, Komisija donosi odluku kojom se predmetnoj državi članici odobrava produljenje rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što je opravdano u svakom pojedinom slučaju. Produljenje je ograničeno na razdoblje u kojem obnova dozvola ili provedba redovnih provjera vjerojatno ostaju neizvedivi i ni u kojem slučaju ne smije biti dulje od šest mjeseci.

Komisija tu odluku objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

5. Ako se država članica ne suočava niti je vjerojatno da će se suočavati s poteškoćama uslijed kojih bi obnova dozvola ili provedba redovnih provjera zbog izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19 bila neizvediva tijekom razdoblja od 1. rujna

2020. do 30. travnja 2021., ili je poduzela primjerene nacionalne mjere za ublažavanje takvih poteškoća, ta država članica može odlučiti da neće primjenjivati stavke 1. i 2. Država članica obavješćuje Komisiju o svojoj odluci prije [**datum stupanja na snagu ove Uredbe + 5 radnih dana]**. Komisija o tome obavješćuje ostale države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Država članica koja je odlučila da neće primjenjivati stavke 1. i 2. kako je propisano prvim podstavkom ovog stavka ne smije sprečavati prekogranične aktivnosti nijednog gospodarskog subjekta ni pojedinca koji se oslanja na odstupanja utvrđena u stavcima 1. i 2. koja se primjenjuju u drugoj državi članici.

Članak 12.

Produljenje rokova iz Direktive 2012/34/EU

1. Neovisno o članku 23. stavku 2. Direktive 2012/34/EU, ako je izdavatelj dozvola predvidio redovnu reviziju, smatra se da su rokovi za njezinu provedbu koji bi inače već bili istekli ili bi inače istekli u skladu s tim odredbama u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljeni ili da su bili produljeni za razdoblje od sedam mjeseci.

2. Neovisno o članku 24. stavku 3. Direktive 2012/34/EU, smatra se da je valjanost privremenih dozvola koja bi inače već bila istekla ili bi inače istekla u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljena, ili da je bila produljena, za razdoblje od sedam mjeseci od datuma isteka navedenog na svakoj privremenoj dozvoli.

3. Neovisno o članku 25. stavku 2. Direktive 2012/34/EU, izdavatelj dozvola dužan je donijeti odluku o zahtjevima podnesenima u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. najkasnije deset mjeseci nakon što su dostavljene sve relevantne informacije, a posebno pojedinosti iz Priloga III. toj direktivi.

4. Ako država članica smatra da će zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 provedba redovne revizije ili prekid privremenog oduzimanja dozvola ili izdavanje novih dozvola u slučajevima u kojima su prethodne bile ukinute vjerojatno ostati neizvedivi i nakon 30. travnja 2021., može podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje rokova iz stavka 1. i 2., ovisno o tome što se primjenjuje. Taj se zahtjev može odnositi na razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. ili na razdoblje od sedam mjeseci ili na oboje. Zahtjev se dostavlja Komisiji najkasnije do 1. travnja 2021.

5. Ako na temelju zahtjeva podnesenog u skladu sa stavkom 4. utvrdi da su ispunjeni zahtjevi iz tog stavka, Komisija donosi odluku kojom se predmetnoj državi članici odobrava produljenje rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što je opravdano u svakom pojedinom slučaju. Produljenje je ograničeno na razdoblje u kojem prekid privremenog oduzimanja dozvola ili izdavanje novih dozvola nakon ukidanja prethodnih vjerojatno ostaju neizvedivi i ni u kojem slučaju ne smije biti dulje od šest mjeseci.

Komisija tu odluku objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

6. Ako se država članica ne suočava niti je vjerojatno da će se suočavati s poteškoćama uslijed kojih bi provedba redovne revizije ili prekid privremenog oduzimanja dozvola ili izdavanje novih dozvola nakon ukidanja prethodnih zbog izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19 bili neizvedivi tijekom razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., ili je poduzela primjerene nacionalne mjere za ublažavanje takvih poteškoća, ta država članica može odlučiti da neće primjenjivati stavke 1. i 2. Država članica obavješćuje Komisiju o svojoj odluci prije [**datum stupanja na snagu ove Uredbe + 5 radnih dana]**. Komisija o

tome obavješćuje ostale države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Država članica koja je odlučila da neće primjenjivati stavke 1. i 2. kako je propisano prvim podstavkom ovog stavka ne smije sprečavati prekogranične aktivnosti nijednog gospodarskog subjekta ni pojedinca koji se oslanja na odstupanja utvrđena u stavcima 1. i 2. koja se primjenjuju u drugoj državi članici.

Članak 13.

Postupanje s dozvolama željezničkih prijevoznika u skladu s Direktivom 2012/34/EU u slučaju neispunjavanja zahtjeva solventnosti

Neovisno o članku 24. stavku 1. Direktive 2012/34/EU, ako izdavatelj dozvola, na temelju provjere iz te odredbe provedene tijekom razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., zaključi da željeznički prijevoznik više ne može ispunjavati zahtjeve u pogledu solventnosti iz članka 20. te direktive, može do 30. travnja 2021. odlučiti da neće privremeno oduzeti ili ukinuti dozvolu tog željezničkog prijevoznika pod uvjetom da sigurnost nije ugrožena te pod uvjetom da postoji realna mogućnost za zadovoljavajuće poboljšanje financijske situacije tog željezničkog prijevoznika u razdoblju od sljedećih sedam mjeseci.

Članak 14.

Produljenje rokova iz Direktive 96/50/EZ

1. Neovisno o članku 6. stavku 2. Direktive 96/50/EZ, smatra se da su rokovi za podvrgavanje liječničkim pregledima koji bi inače već bili istekli ili bi inače istekli u skladu s tom odredbom u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljeni, ili da su bili produljeni, za razdoblje od sedam mjeseci. U skladu s tim svjedodžbe zapovjednika osoba podložnih obvezi podvrgavanja liječničkim pregledima navedenoj u članku 6. stavku 2. te direktive ostaju valjane.

2. Ako država članica smatra da će zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 provedba liječničkih pregleda vjerojatno ostati neizvediva i nakon 30. travnja 2021., može podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje rokova iz stavka 1. Taj se zahtjev može odnositi na razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. ili na razdoblje od sedam mjeseci navedeno u stavku 1. ili na oboje. Zahtjev se dostavlja Komisiji najkasnije do 1. travnja 2021.

3. Ako na temelju zahtjeva podnesenog u skladu sa stavkom 2. utvrdi da su zahtjevi iz tog stavka ispunjeni, Komisija donosi odluku kojom se predmetnoj državi članici odobrava produljenje rokova iz stavka 1., ovisno o tome što je opravdano u svakom pojedinom slučaju. Produljenje je ograničeno na razdoblje u kojem provedba liječničkih pregleda vjerojatno ostaje neizvediva i ni u kojem slučaju ne smije biti dulje od šest mjeseci.

Komisija tu odluku objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

4. Ako se država članica ne suočava niti je vjerojatno da će se suočavati s poteškoćama uslijed kojih bi poštovanje rokova za podvrgavanje liječničkom pregledu zbog izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19 bilo neizvedivo tijekom razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., ili je poduzela primjerene nacionalne mjere za ublažavanje takvih poteškoća, ta država članica može odlučiti da neće primjenjivati stavak 1. Država članica obavješćuje Komisiju o svojoj odluci prije [**datum stupanja na snagu ove Uredbe + 5 radnih dana]**. Komisija o tome obavješćuje ostale države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Država članica koja je odlučila da neće primjenjivati stavak 1. kako je propisano prvim podstavkom ovog stavka ne smije sprečavati prekogranične aktivnosti nijednog gospodarskog subjekta ni pojedinca koji se oslanja na odstupanja utvrđena u stavku 1. koja se primjenjuju u drugog državi članici.

Članak 15.

Produljenje rokova iz Direktive (EU) 2016/1629

1. Neovisno o članku 10. Direktive (EU) 2016/1629, smatra se da je valjanost svjedodžbi Unije za unutarnju plovidbu koja bi inače već bila istekla ili bi inače istekla u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljena, ili da je bila produljena, za razdoblje od sedam mjeseci.

2. Neovisno o članku 28. Direktive (EU) 2016/1629, smatra se da je valjanost dokumenata obuhvaćenih područjem primjene te direktive koje su nadležna tijela država članica izdala u skladu s Direktivom 2006/87/EZ prije 6. listopada 2018., a koja bi inače već bila istekla ili bi inače istekla u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., produljena, ili da je bila produljena, za razdoblje od sedam mjeseci.

3. Ako država članica smatra da će zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 obnova svjedodžbi Unije za unutarnju plovidbu ili dokumenata navedenih u stavku 2. biti neizvediva i nakon 30. travnja 2021., može podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što se primjenjuje. Taj se zahtjev može odnositi na razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. ili na razdoblja od sedam mjeseci navedena u stavku 1., odnosno stavku 2., ili na oboje. Zahtjev se dostavlja Komisiji najkasnije do 1. travnja 2021.

4. Ako na temelju zahtjeva podnesenog u skladu sa stavkom 3. utvrdi da su ispunjeni zahtjevi iz tog stavka, Komisija donosi odluku kojom se predmetnoj državi članici odobrava produljenje rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što je opravdano u svakom pojedinom slučaju. Produljenje je ograničeno na razdoblje u kojem obnova svjedodžbi Unije za unutarnju plovidbu ili dokumenata navedenih u stavku 2. vjerojatno ostaje neizvediva i ni u kojem slučaju ne smije biti dulje od šest mjeseci.

Komisija tu odluku objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

5. Ako se država članica ne suočava niti je vjerojatno da će se suočavati s poteškoćama uslijed kojih bi obnova svjedodžbi Unije za unutarnju plovidbu ili dokumenata navedenih u stavku 2. zbog izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19 bila neizvediva tijekom razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., ili je poduzela primjerene nacionalne mjere za ublažavanje takvih poteškoća, ta država članica može odlučiti da neće primjenjivati stavke 1. i 2. Država članica obavješćuje Komisiju o svojoj odluci prije [**datum stupanja na snagu ove Uredbe + 5 radnih dana]**. Komisija o tome obavješćuje ostale države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Država članica koja je odlučila da neće primjenjivati stavke 1. i 2. kako je propisano prvim podstavkom ovog stavka ne smije sprečavati prekogranične aktivnosti nijednog gospodarskog subjekta ni pojedinca koji se oslanja na odstupanja utvrđena u stavcima 1. i 2. koja se primjenjuju u drugoj državi članici.

Članak 16.

Produljenje rokova iz Uredbe (EZ) br. 725/2004

1. Neovisno o članku 3. stavku 6. Uredbe (EZ) br. 725/2004, smatra se da su rokovi za provedbu redovitih pregleda procjena sigurnosne zaštite luke koji bi inače već bili istekli ili bi inače istekli u skladu s tim odredbama u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljeni, ili da su bili produljeni, do 30. lipnja 2021.

2. Neovisno o dijelu B odjeljcima 13.7. i 18.6 Priloga III. Uredbi (EZ) br. 725/2004, smatra se da su rokovi od 18 mjeseci za provedbu različitih vrsta vježbi koji bi inače već bili istekli ili bi inače istekli u skladu s tim odredbama u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljeni, ili da su bili produljeni, za razdoblje od šest mjeseci za svaki pojedini slučaj, ali u svakom slučaju ne kasnije od 30. lipnja 2021.

3. Ako država članica smatra da će zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 provedba procjene sigurnosne zaštite luke ili različitih vrsta vježbi iz dijela B odjeljaka 13.7. i 18.6. Priloga III. Uredbi (EZ) br. 725/2004 vjerojatno ostati neizvediva i nakon 30. travnja 2021., može podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje razdoblja i rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što se primjenjuje. Taj se zahtjev može odnositi na razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., na rokove, na razdoblje od šest mjeseci iz stavka 1., odnosno stavka 2., ili na bilo koju kombinaciju tih razdoblja. Zahtjev se dostavlja Komisiji najkasnije do 1. travnja 2021.

4. Ako na temelju zahtjeva podnesenog u skladu sa stavkom 3. utvrdi da su ispunjeni zahtjevi iz tog stavka, Komisija donosi odluku kojom se predmetnoj državi članici odobrava produljenje razdoblja i rokova iz stavka 1., odnosno stavka 2., ovisno o tome što je opravdano u svakom pojedinom slučaju. Produljenje je ograničeno na razdoblje u kojem provedba procjene sigurnosne zaštite luke ili različitih vrsta vježbi vjerojatno ostaje neizvediva i ni u kojem slučaju ne smije biti dulje od šest mjeseci.

Komisija tu odluku objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

5. Ako se država članica ne suočava niti je vjerojatno da će se suočavati s poteškoćama uslijed kojih bi provedba procjene sigurnosne zaštite luke ili različitih vrsta vježbi iz dijela B odjeljaka 13.7. i 18.6. Priloga III. Uredbi (EZ) br. 725/2004 zbog izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19 bila neizvediva tijekom razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., ili je poduzela primjerene nacionalne mjere za ublažavanje takvih poteškoća, ta država članica može odlučiti da neće primjenjivati stavke 1. i 2. Država članica obavješćuje Komisiju o svojoj odluci prije [**datum stupanja na snagu ove Uredbe + 5 radnih dana]**. Komisija o tome obavješćuje ostale države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 17.

Produljenje rokova iz Direktive 2005/65/EZ

1. Neovisno o članku 10. Direktive 2005/65/EZ, smatra se da su rokovi za preispitivanje procjena sigurnosne zaštite luke i planova sigurnosne zaštite luke koji bi inače već bili istekli ili bi inače istekli u skladu s tim člankom u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljeni, ili da su bili produljeni, za razdoblje od šest mjeseci za svaki pojedini slučaj, ali u svakom slučaju ne kasnije od 30. lipnja 2021.

2. Neovisno o članku 7. stavku 7. i Prilogu III. Direktivi 2005/65/EZ, smatra se da su rokovi od 18 mjeseci za provedbu vježbi osposobljavanja koji bi inače već bili istekli ili bi inače istekli u skladu s tim prilogom u razdoblju od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021. produljeni, ili da su bili produljeni, za razdoblje od šest mjeseci za svaki pojedini slučaj, ali u svakom slučaju ne kasnije od 30. lipnja 2021.

3. Ako država članica smatra da će zbog mjera koje je poduzela radi sprečavanja ili ograničavanja širenja bolesti COVID-19 preispitivanje procjena sigurnosne zaštite luke ili planova sigurnosne zaštite luke ili provedba vježbi osposobljavanja vjerojatno ostati neizvedivi i nakon 30. travnja 2021., može podnijeti obrazloženi zahtjev za produljenje razdoblja i rokova iz stavaka 1. i 2., ovisno o tome što se primjenjuje. Taj se zahtjev može odnositi na razdoblje od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., na rokove, na razdoblja od šest mjeseci iz stavka 1., odnosno stavka 2., ili na bilo koju kombinaciju tih razdoblja. Zahtjev se dostavlja Komisiji najkasnije do 1. travnja 2021.

4. Ako na temelju zahtjeva podnesenog u skladu sa stavkom 3. utvrdi da su ispunjeni zahtjevi iz tog stavka, Komisija donosi odluku kojom se predmetnoj državi članici odobrava produljenje razdoblja i rokova iz stavka 1., odnosno stavka 2., ovisno o tome što je opravdano u svakom pojedinom slučaju. Produljenje je ograničeno na razdoblje u kojem preispitivanje procjena sigurnosne zaštite luke ili planova sigurnosne zaštite luke ili provedba osposobljavanja vjerojatno ostaju neizvedivi i ni u kojem slučaju ne smije biti dulje od šest mjeseci.

Komisija tu odluku objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

5. Ako se država članica ne suočava niti je vjerojatno da će se suočavati s poteškoćama uslijed kojih bi preispitivanje procjena sigurnosne zaštite luke ili planova sigurnosne zaštite luke ili provedba vježbi osposobljavanja zbog izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19 bili neizvedivi tijekom razdoblja od 1. rujna 2020. do 30. travnja 2021., ili je poduzela primjerene nacionalne mjere za ublažavanje takvih poteškoća, ta država članica može odlučiti da neće primjenjivati stavke 1. i 2. Država članica obavješćuje Komisiju o svojoj odluci prije [**datum stupanja na snagu ove Uredbe + 5 radnih dana]**. Komisija o tome obavješćuje ostale države članice i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 18.

Odluke donesene na temelju Uredbe (EU) 2020/698

Ova Uredba ne utječe na prava država članica na temelju odluka Komisije donesenih u skladu s člankom 2. stavkom 6., člankom 3. stavkom 3., člankom 4. stavkom 5., člankom 11. stavkom 4., člankom 16. stavkom 6. i člankom 17. stavkom 5. Uredbe (EU) 2020/698 u mjeri u kojoj se tim odlukama, u pogledu predmeta i relevantnih rokova, uređuju isti slučajevi koji se uređuju ovom Uredbom i predviđaju produljenja koja su dulja od onih propisanih ovom Uredbom.

Ako se tim odlukama u pogledu predmeta i relevantnih rokova uređuju isti slučajevi koji se uređuju ovom Uredbom, a ne predviđaju se produljenja dulja od onih propisanih ovom Uredbom, primjenjuje se ova Uredba.

Članak 19.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od **[XX dana stupanja na snagu ove Uredbe + 8 radnih dana]**.

Međutim, članak 2. stavak 6., članak 3. stavak 4., članak 4. stavak 6., članak 5. stavak 5., članak 7. stavak 5., članak 8. stavak 5., članak 9. stavak 5., članak 10. stavak 5., članak 11.

stavak 5., članak 12. stavak 6., članak 14. stavak 4., članak 15. stavak 5., članak 16. stavak 5. i članak 17. stavak 5. primjenjuju se od **[XX datum stupanja na snagu ove Uredbe]**.

Prvi, drugi i treći stavak ovog članka ne utječu na retroaktivni učinak propisan u člancima od 2. do 18.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*